ΕΤΟΣ Β.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 30 Νοεμβρίου 1908. — Ἀριθ. (220—48

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἐξάμηνος δραχ. 6
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἐξάμ. » » 10
Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΛΑΪΚΗ
ΣΥΝΔΡΟΜαΙ ΕΣΩΤ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἐξάμηνος δραχ. 3
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἐξάμ. » » 5
Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ | ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩι
ΔΙΕΥΘ. Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ ΚΑΪΡΟΝ
P. O. BOX 1385

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΙΚΡΗ.... ΖΑΧΑΡΙΣ

Ὁ ὀξύμωρος χαρακτηρισμὸς «***πικρὴ ζάχαρις***» εἶνε ὁ μόνος ἁρμόζων εἰς τὴν θρυλλουμένην ἀτέλειαν τῆς ζαχάρεως, ἡ ὁποία ἀτυχῶς ἐν τῇ σκέψει ἑνὸς ρηξικελεύθου θεωρουμένου μέχρι χθὲς ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ συνυπάρχῃ χωρὶς νὰ συνοδεύηται μὲ τὴν αὔξησιν τῆς φορολογίας εἴδους ἐπίσης πρωτίστης ἀνάγκης, οἷος εἶνε ὁ διὰ οἰνοπνεύματος λαϊκώτατος γενόμενος φωτισμός, οὕτως ὥστε ἡ ἐλάφρυνσις ἐκ τῆς φορολογίας τῆς ζαχάρεως νὰ ἀποβῇ πλέον ἢ αἰνιγματώδης, αὐτόχρημα ἀνύπαρκτος ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν. Ἐὰν δὲ ὑπολογίσῃ κανεὶς ὅτι τῆς ζαχάρεως ἡ οἰκονομία καλύπτει, εἰς τοὺς ἰδιώτας μικροκαταναλωτὰς ὁ ἐπὶ πλέον φόρος τοῦ φωτισμοῦ, ἡ μέλλουσα ζάχαρις τοῦ κ. Γούναρη θὰ εἶνε πράγματι πικρὰ διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

***

Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ;

Οὐαὶ τῆς βλασφημίας! Ὄχι μόνον ὁ κ. Γούναρης, τώρα μετὰ τὴν ἐπισταμένην μελέτην τῶν νέων φορολογικῶν μέτρων του, δὲν μᾶς φαίνεται σοσιαλιστής, δηλαδὴ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος κύριον μέλημα ἔχει τὴν ἀνακούφισιν τῆς λαϊκῆς τάξεως, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀποδεικνύεται ὀπαδὸς τῆς χειροτέρας ρουτίνας καὶ τῆς μισολαϊκῆς τῶν ἀστῶν παλαιᾶς σχολῆς.

Αὐτὴ ἡ πολυθρύλλητος ἡμιατέλεια τῆς ζαχάρεως, ποῦ ἀπατηθέντες ἐκ τῶν προσχημάτων, ἐξυμνήσαμεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον, ὡς σοσιαλιστικὴν ἔμπνευσιν, φαίνεται ὑπαγορευθεῖσα οὐχὶ ὑπὸ ἁγνῆς φιλολάου μερίμνης ἀλλὰ ἐκ καθαρῶς φορολογικῶν λόγων, πρὸς καταπολέμισιν τοῦ λαθρεμπορίου, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν ἄλλως γενέσθαι, διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς διὰ τοῦ τελωνείου εἰσαγωγῆς τοῦ προϊόντος.

Οὔτε ἡ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως φορολογία, βεβαία ἢ τουλάχιστον πιθανὴ αὔξησις τοῦ τελωνειακοῦ ἐσόδου, διῆλθε ποσῶς ἐκ τοῦ νοῦ τοῦ κ. Γούναρη, διότι ἄλλως θὰ ἐφήρμοζε καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου, ἡ ὁποία αὐξάνουσα τὴν κατανάλωσιν τοῦ εἴδους θὰ ἀνύψωνε τὰ εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ὁ Ἔλεγχος προθύμως ἤθελε τὴν δεχθῆ.

Ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις τῆς φορολογίας τῆς ζαχάρεως, χρησιμεύει ἀπεναντίας καὶ ὡς πρόφασις διὰ τὴν αὔξησιν τῆς φορολογίας τῶν εἰδῶν τοῦ φωτισμοῦ, ἀκριβῶς τῶν τελειοτέρων προϊόντων ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, ἵνα ἐξαναγκασθοῦν οἱ πτωχότεροι τῶν πολιτῶν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν ***ἀκρίβειαν*** τοῦ πετρελαίου, προϊόντος ὅλως ξένου, ὀχληροῦ καὶ ἀνθυγιεινοῦ.

Ἂν δὲ προσθέσετε, ὅτι ὁ κ. Γούναρης, μὲ τὴν φορολογίαν του δίδει καλὸν κτύπημα εἰς τὴν ἑταιρίαν τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων, δηλαδὴ εἰς καθίδρυμα ἀγακουφίζον ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι αὐτοῦ ἀγροτικὰς καὶ πτωχὰς τῶν πόλεων τάξεις, θὰ πεισθῆτε ὅτι ὁ κ. Γούναρης δὲν εἶναι διόλου σοσιαλιστής, διότι τότε ἐπαναλέγομεν, ἐκ τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, θὰ ἀπήλλαττε πάντως τὸ χρησιμεῦον εἰς τὴν κατανάλωσιν τοῦ κατ' ἐξοχὴν λαϊκοῦ φωτισμοῦ.

***

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΣ ΥΦΗΓΗΤΡΙΑ

Χαιρετίζομεν τὴν ἰατρὸν κ. Παναγιωτάτου, τὴν πρώτην Ἑλληνίδα ὑφηγήτριαν ἡ ὁποία ἔκαμε ἔναρξιν τῶν μαθημάτων της εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν. Οἱ ἀκούσαντες τὴν ἐπὶ ὥραν διαρκέσασαν διδασκαλίαν της, θαυμάζουν τὴν ἐπιστημονικὴν δεινότητα καὶ τὴν εὐφράδειαν τῆς νέας καθηγητρίας.

Ἡ κ. Παναγιωτάτου ἔλαβε, ὄχι ὡς ἄτομον, ἀλλὰ ὡς γυναῖκα τὰς ἀποδοκιμασίας, ἐκφρασθείσας διὰ σφυριγμάτων καὶ ἄλλων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον προστύχων εὐφυολογημάτων, τινῶν τῶν ἀκροατῶν της, ἀντιφεμινιστῶν τὴν πεποίθησιν ἢ ἐκ προλήψεως.

Τὴν ἀπιδοκιμασίαν τούτων περιέγραψαν πολλαὶ συνάδελφοι μὲ πολὺ τραγικὰ χρώματα!.... μὲ τὰς πομπώδεις φράσεις... «***Ὄχι δὲν ἦσαν φοιτηταί· οὔτε Ἕλληνες οἱ σφυρίζοντες κτλ***».

Διατὶ νὰ μὴν ἦσαν φοιτηταί, καὶ Ἕλληνες; Δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀντιφεμινιστὴς ἢ φωτοσβέστης ἀκόμη ἕνας φοιτητὴς καὶ ἕνας Ἕλλην; Δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι καὶ ἀλλοῦ, ὡς ἐν Παρισίοις καὶ Βιέννῃ;

Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι οἱ καθηγηταί, οἱ ἐπίσημοι Ἑλληνικοὶ κύκλοι, ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία, καὶ ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν φοιτητῶν εἶναι πλέον φωτισμένοι καὶ φρονοῦν ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει γένος, οὔτε φυλήν, οὔτε δόγμα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ πλειονότης τῶν φοιτητῶν ἔχει τὰς φιλελευθέρας αὐτὰς ἰδέας ἡ κ. Παναγιωτάτου ἠδυνήθη ἀκριβῶς νὰ προχωρήσῃ μέχρι τέλους τοῦ μαθήματός της· καὶ τοῦτο τὸ εὐτυχὲς περιστατικὸν, ἄφησε ἀλώβητον τὸ γόητρον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

***

ΨΩΜΙ ΑΚΡΙΒΟ

Δικαίως ὁ τύπος ἐξανέστη κατὰ τῆς ἀδικαιολογήτου ἀκριβείας τοῦ ψωμιοῦ, τὸ ὁποῖον πληρώνεται ἀκόμη ἑξῆντα καὶ 55 λεπτὰ τὴν ὀκᾶ! μόλον ὅτι τὰ συμιγδάλια ἀγοράζονται πρὸς 59 λεπτὰ καὶ τὰ ἄλευρα πρὸς 53. Ἡ Ἀστυνομία πρέπει νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἔκρυθμον αὐτὴν κατάστασιν τῆς ἀδικαιολογήτου πλέον ἀκριβείας τοῦ εἴδους τῆς πρώτης ἀνάγκης, διὰ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ὁποίου, ἐξανίσταται ὁλονὲν μὲ συλλαλητήρια καὶ ψηφίσματα ὁ λαὸς τῆς γείτονος Ἰταλίας!

Ὁ δὲ λαός μας ἐδῶ; Ἀρκεῖται... εἰς τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν τῆς πείνας καὶ τοῦ ραγιαδισμοῦ...

***

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ

Ἡ Διεθνὴς Ταχυδρομικὴ Ἕνωσις ἐθέσπισε πρὸ τεσσαρακονταετίας καὶ πλέον τὸ ***εἰκοσιπεντάλεπτον*** παγκόσμιον γραμματόσημον. Ἔκτοτε ἡ διεθνὴς κίνησις τῆς ἀλληλογραφίας, ἔκαμε τόσας προόδους καὶ ὁ κόσμος γράφει τόσον καὶ ἑπομένως ἐξοδεύει τόσον διὰ τὴν κοσμικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἀνάγκην τῆς ἀλληλογραφίας, ὥστε ἐπίκειται ἡ καθιέρωσις ***δεκαλέπτου*** διεθνοῦς γραμματοσήμου! Ἐν τῷ μεταξὺ, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ἐπιτρέπει ἡ διεθνὴς σύμβασις, διάφορα Κράτη ἦλθον εἰς συνεννόησιν μεταξύ των πρὸς καθιέρωσιν δεκαλέπαου γραμματοσήμου διὰ τὴν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἀλληλογραφίαν. Τοιαύτην σύμβασιν ἔχουν ἤδη Αὐστρία καὶ Γερμανία καὶ ἄλλαι χῶραι καὶ πρὸ ἡμερῶν τὴν καθιέρωσαν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερική...

Καὶ μίαν ἡμέραν ὅτε πλέον, καὶ πολὺ γλήγορα, ἡ Διεθνὴς Ἕνωσις καθιερώσῃ τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΚΑΛΕΠΤΟΝ, ἡμεῖς, καρκινοβατοῦντες καὶ εἰς αὐτὸ, θὰ ξυπνήσωμε μὲ τὸ χαριτωμένο μας ΕΙΚΟΣΑΛΕΠΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ γραμματόσημο, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὴ ἡ βάρβαρος, καθ' ἡμᾶς Βουλγαρία, ἔχει ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ **δεκαλέπτου**.

Ὥστε ἡ καθιέρωσις τοῦ ἑλληνικοῦ δεκαλέπτου διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀλληλογραφίαν, καταντᾷ ὄχι πλέον μέτρον φορολογικὸν, τὸ ὁποῖον θὰ φέρῃ αὐξήσεις, ἀλλὰ καὶ ζήτημα ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ **ρεζιλιοῦ** εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτιθέμεθα μὲ τὴν ἐπιμονὴν εἰς καθεστὼς τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ΠΑΝΤΟΥ ὡς **ἀντιπροοδευτικόν**.

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

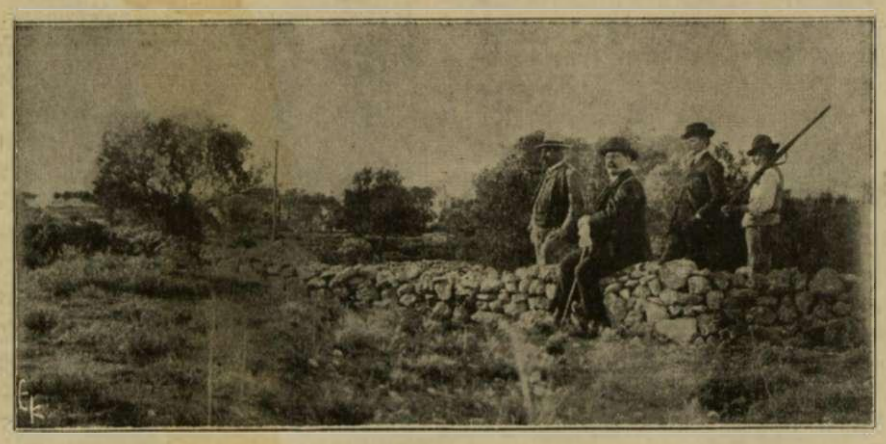

Ἄποψις τοῦ χωρίου Μαζαρακάτα τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου ἀνευρέθησαν ἐσχάτως σπουδαιότατα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα μυκηναϊκῆς ἐποχῆς καί τινα προμηκυναϊκῆς.

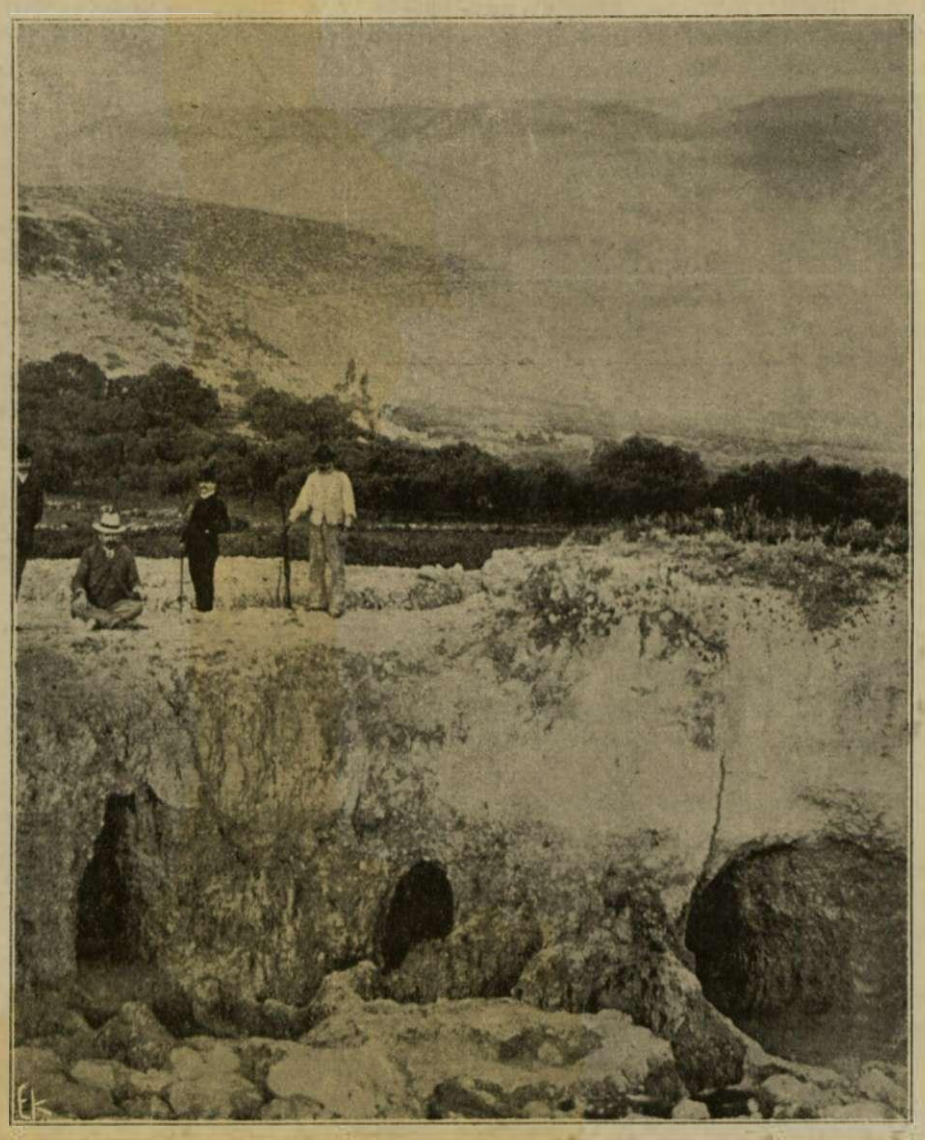

Ἑτέρα ἄποψις ἐκ τῆς αὐτῆς θέσεως, ὁπόθεν φαίνεται τὸ χωρίον Περατᾶτα, μέρος τοῦ λόφου, ὅπου τὸ ἐνετικὸν φρούριον, (ἐπὶ τοῦ ὁποίου πιθανῶς ἦτο ἡ ἀρχαία ἀκρόπολις) καὶ μέρος τοῦ ὄρους Αἴνου. Κάτωθεν τὰ στόμια τῶν σπηλαίων, ἐν οἷς οἱ τάφοι μετὰ τῶν εὑρημάτων. (Ἴδε ἄρθρον)

(Φωτογραφίαι τοῦ φίλου κ. Ν. Τρικάρδου.)

ΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἄρχησαν ὁπωσδήποτε νὰ γίνωνται ζωηρότεραι, ὄχι ὅμως καὶ γονιμώτεραι. Γονιμώταται μόνον πρὸς τὸ παρὸν εἰς ὑποβολὴν νομοσχεδίων, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἄγνωστος καὶ τὸ μέλλον ἄδηλον. Ὁ κ. Στάης μὲ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν του νομοσχεδίων καὶ τὴν ἐπίθεσίν του κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τοῦ ἀρσακείου, τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ περὶ

διδακτικῶν βιβλίων νόμου ἀπησχόλησε δύο συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐπὶ τὸ προκτικώτερον μεταρρύμισις τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως ἀπετέλεσε βεβαίως τὴν εὐτυχεστέραν ἔμπνευσιν τοῦ κ. Στάη· τὸ «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» εἰς βάρος τοῦ Πανεπιστημίου λεχθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ συνεκίνησε τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ὁποία προέβη εἰς διαβήματα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ. Τόση ἄρά γε δυσωδία ὑπάρχει εἰς τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται ἡ δημοσία ἔκθεσις τῶν «ἀπίστων»: Ἀλλ' ἂν ὑπάρχουν «ἄπιστα» ποῖοι τὸ «ἔφκιασαν» ἄλλοι ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις, χάριν εἰς τὸ ψοφοδὲς καὶ χυδαῖον φρόνημα οὐχὶ ἀτυχῶς ὀλίγων καθηγητῶν τοῦ Πανεπισιημίου; Τὴν ἀποκεντρωτικὴν διοίκησιν τοῦ Πανεπιστημίου αὐτοὶ οἱ καθηγηταί του κατέλυσαν διὰ τῆς δουλικῆς καὶ ἐμποθοῦς αὐτῶν διαγωγῆς!

Ἀλλὰ περὶ τῶν νομοσχεδίων τοῦ κ. Στάη θὰ γίνῃ πολὺς λόγος εὐθὺς ὡς γνωσθῶσιν ἐν ὅλαις αὐτῶν ταῖς λεπτομερείαις.

Ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως μεθ' ὑπερβολικοῦ ζήλου ἐπίθεσις τοῦ νεοραλλικοῦ βουλευτοῦ κ. Στράτου κατέληξεν εἰς νίκην τοῦ κ. Θεοτόκη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραδόσιως τῶν πυροβόλων. Ἂν ὁ κ. Στράτος ἦτο ἀκόμη Θεοτοκικός, τὸ Γαλλικὸν ἐργοστάσιον θὰ ἦτο πάντοτε λαμπρόν! Τὸ γεγονὸς ὅμως εἶναι ὅτι παρ' ὅλην τὴν νίκην τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τὰ πυροβόλα ἀκόμη θὰ τὰ περιμένωμεν.

Συνέστη μεγάλη ἐπιτροπὴ ἐκ βουλευτῶν πρὸς μελέτην τῆς κρίσεως τῶν οἴνων.

Διὰ τὰ φορολογικὰ μέτρα τοῦ κ. Γούναρη φαίνεται ὅτι ἑτοιμάζεται γενναία ὀβαρία. Πανταχόθεν δὲ ἀκούεται βοὴ κατὰ τῆς φορολογίας τοῦ φωτιστικοῦ οἰνοπνεύματος.

Μαλλιαροὶ καὶ κουρεμμένοι καὶ λόγιοι.. πάλιν ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὴν Βουλήν!....Καὶ αὐτὰ ὡς ἀρχὴ γλεντιοῦ!

Θὰ φᾶνε οἱ δημοδιδάσκαλοι τὴν Κυβέρνησιν ἢ τοὐλάχιστον.... τὸν κ. Γούναρην; Καὶ ὅμως δὲν ζητοῦν ἢ νὰ τρῶνε τὸ ψωμί τους, τὸ ὁποῖον τοὺς δίδει ὁ νόμος καὶ τοὺς ἀφαιρεῖ ἡ αὐθαιρεσία τοῦ κ. Γούναρη ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ πελαγώνῃ. Ἡ συνεδρίασις τῆς Πέμπτης ἦτο πρώτης τάξεως εὐεργετικὴ τοῦ κ. Γούναρη, ἡ ὁποία μικροῦ δεῖν νὰ συμπαρασύρῃ ὁλόκληρον τὸ ὑπουργεῖον! Δημοδιδάσκαλοι ἐνωθῆτε! Σαλπιγκταὶ γρηγορεῖτε!

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ Σταφίς.

Πρὸ ὀλίγου ἔγινεν εἰς τὸ Λονδῖνον ἔκθεσις Σταφίδος, ἢ μᾶλλον διαγωνισμὸς διὰ τὴν παρασκευὴν φαγητῶν μὲ σταφίδα, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μπανάνα, διότι ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ἔγινε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Προνομιούχου Εταιρίας καὶ τῶν ἐμπόρων τῆς μπανάνας. Τὴν ἔκθεσιν ἤνοιξεν ὁ Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Ρωμάνος, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν θρεπτικὴν σημασίαν τῶν δύο προϊόντων.

Τὰ εἴδη τῶν φαγητῶν ἦσαν ἀπειράριθμα, διότι ἀπειραρίθμως δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἰδίᾳ ἡ σταφίς.

Ἐνθυμοῦνται δὲ οἱ ἀναγνῶσταί μας, ὅτι πέρυσιν ἐδώσαμεν συνταγὴν ἀρκετῶν γλυκυσμάτων μὲ βάσιν τὴν σταφίδα, ἡ ὁποία παρέχει ζάχαριν καὶ ἄλλας θερμογόνους θρεπτικὰς οὐσίας.

Ἡ Μπανάνα.

Καὶ ἡ Μπανάνα κατὰ Γάλλον χημικον, εἶνε θρεπτικὴ ὅσον καὶ τὸ κρέας, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς.

Ἡ μπανάνα εἶνε θρεπτικὴ ὑπὸ θερμογόνον καὶ δραστικὴν ἔποψιν. Ἀλλ' ἡ μπανάνα δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ κρέας, πρὸ πάντων διὰ τὴν τροφὴν τῶν μικρῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην τῶν ἀζωτούχων οὐσιῶν τοῦ κρέατος.

Ἀπεναντίας ἡ μπανάνα εἶνε προτιμοτέρα διὰ τοὺς ἡλικιωμένους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἀνάκην πολλοῦ ἀζώτου, ἀλλὰ φυσικῆς ἐνεργείας. Τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν δίδει ἡ μπανάνα μὲ τὴν ζάχαριν καὶ τὸ ἄμυλον ποῦ περιέχει.

Ὁ Γκοργκοντσόλας.

Τὸ περιφημότατο τοῦτο ἰταλικὸ τυρί, τὸ ὁμοιάζον μὲ τὸ Ροκφὺρ εἶνε ἐπικίνδυνον;

Οἱ Γάλλοι ὑγιεινολόγοι ἀπεφάνθησαν, ὅτι εἶνε ἐπικίνδυνον, διότι σκεπάζεται, ἵνα μὴ ξηρανθῇ, ἀπὸ τεχνητὸν φλοιὸν συγκείμενον ἐκ μίγματος περιέχοντος καὶ βαρύτην, τὸν ὁποῖον ἀκριβῶς θεωροῦν ἐπιζήμιον εἰς τὴν ὑγιείαν.

Οἱ ὑγιεινολόγοι Ἰταλοὶ δὲν εἶνε αὐτῆς τῆς γνώμης.

Ὁπωσδήποτε ἵνα μὴ χάσουν οἱ Ἰταλοὶ ἐξαγωγεῖς τὴν Γαλλίαν, ἡ ὁποία καταναλίσκει περὶ τὸ ἑκατομμύριον ὀκάδας Γκοργκοντσόλα κατ' ἔτος, θὰ σχηματίσουν τὸ ἔξωθεν προφυλακτικὸν τῆς ξηράνσεως στρῶμα, μὲ ἄλλο μῖγμα. Ἂς μάθουν καὶ οἱ δικοί μας ἐξαγωγεῖς νὰ προσαρμόσουν τὰς ἀποστολάς των μὲ τὰς ἀπαιτήσεις ἑκάστης χώρας.

Καπνὸς ἦν καὶ διελύθη;

Τὸ εἰδύλλιον τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας Λουΐτζη τῆς Σαβοΐας, Δουκὸς τῶν Ἀβρουτζίων μὲ τὴν Ἀμερικανίδα δεσποινίδα Ἕλκινς, ἔληξε μὲ τὸν πεζότερον τρόπον, κατὰ τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης». Ἡ δεσποινὶς συνεχίζει ἁπλούστατα ἕτερον εἰδύλλιον, τὸ ὁποῖον εἶχε διακόψῃ, ὀνειρευθεῖσα διὰ μίαν στιγμὴν νὰ ζήσῃ πλησίον βένος θρόνου. Ἡ δεσποινὶς Ἕλκινς θέλει δηλαδὴ μνηστευθῇ, πάντοτε κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, τὸν Ἀμερικανὸν ὑπολοχαγὸν Ἀδόλφον Ἄνδριους, ὁ ὁποῖος ἐπεδίωκεν ἄλλοτε τὴν χεῖρά της.

Ἀλλὰ πῶς συνέβη τοῦτο;

Μὴ οἱ ὑψηλοὶ συγγενεῖς τοῦ Δουκὸς ἀντέστησαν ἐρρωμένως εἰς τὴν θέλησίν του, ἢ ἡ ἰδία Ἕλκινς δὲν ἔπαυσεν ἀγαπῶσα τὸν λοχαγόν, ἢ αἱ σχέσεις τῆς Ἀμερικανίδος καὶ τοῦ Ἰταλοῦ πρίγκιπος ὑπῆρξαν πάντοτε μόνον πλατωνικαί; Οἱ ἐνδιαφερόμενοι τηροῦν σιγὴν ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν θόρυβον τῶν ἐφημερίδων τῶν δύο Κόσμων....καὶ τῶν Ἀθηνῶν...

Βασιλικὰ ὑποκάμισα.

Ἔγραψαν αἱ Βιενναῖαι ἐφημερίδες καὶ θὰ κάμει τὸν γῦρον τοῦ κόσμου ἡ εἴδησις, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ψύχους περιβάλλεται ἔσωθεν μὲ φύλλα ἐφημερίδων! Τὸ πρᾶγμα ἦτο γνωστὸν πρὸ πολλοῦ, ὅτι ὁ χάρτης εἶναι καλὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος. Ἀλλ' ἰδοὺ τώρα ὅτι τὸ θερμαντικὸν αὐτὸ μέσον ἔχει καὶ βασιλικὴν ἐπικύρωσιν! Καὶ ἐφαρμοζόμενον, θὰ προσθέσῃ ἀνυπολογίστους ποσότητας θερμότητος εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀποκλήρων, οἱ ὁποῖοι τρίζουν τὰ δόντια των ἀπὸ τὸ ψῦχος, ἐλλείψει ἐπαρκεσφορίου . . . . Οἱ κρυόνοντες ἂς ἀγοράσουν μία δύο ὀκάδας παλαιῶν ἐφημερίδων καὶ θέλουν περάσῃ θερμότατα τὸν χειμῶνα, ποῦ φέτος μάλιστα, εἶναι τόσον δριμὺς, εὐλογοῦντες τὸ ὄνομα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Σκῦλο μὲ νέον πόδα.

Ὑπάρχει τώρα εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Ροκφέλλερ εἰς Φιλαδέλφειαν ἕνας σκλος ὁ ὁποῖος ὑπέστη πρωτοφανεστάτην ἐγχείρησιν.

Τοῦ σκύλλου αὐτοῦ οἱ ἰατροὶ ἀπεφάσισαν νὰ κόψουν ὁλόκληρον τὴν κνήμην. Τούτου γενομένου, ἐκόλλησαν εἰς τὸν σκύλλον τὴν κνήμην ἑνὸς ἄλλου, ποῦ εἶχε ἀκριβῶς τότε ἀποθάνῃ, καὶ ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχε πληρέστατα, προσαρμοσθέντος τελείως τοῦ κολληθέντος ξένου ποδός.

Οἱ χειρουργοὶ διατείνονται ὅτι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δύναται νὰ ἐπιτύχῃ πληρέστατα καὶ μία τοιαύτη ἐγχείρησις ἐπὶ ἀνθρώπου γενομένη.

Φωτογράφησις τοῦ στομάχου.

Ὁ Δρ. Φράντς Λάγγ ἐκ Μονάχου ἐφεῦρε τρόπον νὰ φωτογραφηθῇ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στομάχου. Ἡ μέθοδος συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταβροχθίσῃ ὁ ἀσθενὴς ἕνα σκοτεινὸν θάλαμον ποῦ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν στόμαχον τότε οἱ τοῖχοι τούτου δύνανται νὰ φωτισθῶσι μὲ μικρὸν ἠλεκτρικὸν λαμπτῆρα, κολλημένον εἰς τὴν συσκευήν. Εἰς τὸ βάθος τοῦ θαλάμου εἶναι περιτυλιγμένη μεμβράνη 45 ἑκατοστομέτρων μήκους καὶ 1)2 περίπου ἑκατομέτρου πλάτους.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΤΤΙΚΗ

ΚΑΙ Ο κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΡΙΝΟΜΕΝΑΙ ΠΑΡ' ΕΙΔΙΚΟΥ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἴδε προηγούμενα φύλλα 28 Σεπτεμβρίου, 5 12, 19, 26 Ὀκτωβρίου. 2, 9, 16 καὶ 23 Νοεμβρίου)

Ἐν τοῖς προηγουμένοις ἡμῶν ἄρθροις ἠλέγξαμεν τά τε τακτικὰ ἐν ταῖς μεγάλαις ἀσκήσεσι τῆς Ἀττικῆς καὶ τὰ στρατηγικὰ τοῦ διευθύναντος αὐτὰς ὑποστρατήγου κ. Δημοπούλου σφάλματα, ἐν οἷς μόνα τὰ ἐπὶ τῆς διατροφῆς τῆς Μεραρχίας του, ἀνέρχονται, ὡς οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἐνθυμοῦνται, εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν τῶν 15 (!)

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ σφάλματα διέπραξε τοῦτο μὲν ἐξ ἀγνοίας· διότι τὴν μὲν Μεραρχίαν του ὑπέλαβεν ὡς μονάδα ὠργανωμένην ἐκ τῆς εἰρήνης, ὡς εἶνε ὁ λόχος καὶ τὸ τάγμα, ἀντλῶν τὴν ἰδέαν του ταύτην ἐκ τῶν χαρτιῶν (ὀργανισμοῦ) καὶ τοῦ τίτλου του (**Μέραρχος**), τὰς δὲ ἀσκήσεις της ὡς τὰς μικροκινήσεις τοῦ λόχου ἢ τοῦ τάγματος, εἰς ἃς ἐν τῷ βίῳ του ἠσχολήθη· τοῦτο δὲ ἐξ ἀδικαιολογήτου ἐγωϊσμοῦ (ἀποκυήματος τῆς ἀγνοίας), διότι ἀφέθη εἰς μόνας τὰς δυνάμεις του, τὴν στρατηγικὴν ἐκλαμβάνων ὡς τακτικήν.

Στρατηγὸς ὅμως, κ. Δημόπουλε, δὲν εἶνε ὁ διευθύνων τακτικάς τινας κινήσεις μόνον ἐν τῷ πεδίῳ, **μικρόν (γαρ) τι μέρος ἐστὶ στρατηγίας τὰ τακτικά,** λέγει ὁ Ξενοφῶν. Τοιαύτας ἄλλως κινήσεις θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ κάλλιον ὑμῶν καὶ ἀνθυπολοαγός τις, δεδομένου ὅτι ὁ **στρατηγὸς**, ὅπως τὸν νοεῖτε σεῖς, δηλαδὴ διὰ στρατηγήματα μόνον, διὰ τακτικὰς κινήσεις μόνον, **γεννᾶται** καὶ εἶνε **δῶρον τοῦ Θεοῦ** πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅπως ὅμως τὸν νοοῦσιν ἅπαντα τὰ κράτη τῆς σήμερον ὁ στρατηγὸς εἶνε ἐπιστήμων, γνώστης πολλῶν καὶ ποικίλων γνώσεων, σοφὸς, μελετῶν συγγράμματα, παρακολουθῶν τὴν ἐπιστήμην, οὐχὶ διὰ τῶν κανονισμῶν μόνον, οὓς ἔχετε μὲν (**μόνους**) ἐν τῷ γραφείῳ σας, ἐλέγχεσθε ὅμως φεῦ! ὅτι καὶ αὐτοὺς ἀγνοεῖτε, καίτοι ἐγγράσατε ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ διὰ συγγραφῶν σπουδαίων καὶ σοβαρῶν· στρατηγὸς δὲν εἶνε ὁ τιθεὶς εἰς κίνησιν τὰ στρατεύματα πρός τινα διεύθυνσιν, ἀλλ' ὁ ἔχων διοργανώσῃ τὰ πάντα τόσον σοφῶς, μετὰ μακρὰς μελέτας καὶ γνώσεις, (αἵτινες δὲν γεννῶνται μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν εἶνε δῶρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἀποκτῶνται διὰ μελέτης), ὥστε κατὰ τὴν κίνησιν τῶν στρατευμάτων νὰ μὴ γίνῃ κανὲν σφάλμα, νὰ μὴ παρατηρηθῇ καμμία ἔλλειψις, νὰ μὴ στερηθῶσιν οἱ ἄνδρες του τῶν χρειωδῶν καὶ τῶν ἐπιτηδείων, νὰ διακριθῇ ὅτι ταῦτα ἀποτελοῦσι στρατιὰν τακτικῶν λειτουργοῦσαν ὡς μηχανὴν καὶ οὐχὶ ἀτάκτων καὶ βασιβουζούκων· **τί (γὰρ) ὄφελος στρατιὰ τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπιτηδείων; τί δ' ἄνευ τοῦ πείθεσθαι;** ἔλεγε πάλιν ὁ Ξενοφῶν.

Τὸν στρατηγόν, κ, Δημόπουλε, ὁ Ὅμηρος καὶ μετ' αὐτοῦ ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ ἀρχαιότης ἐκάλει ποιμένα λαῶν, θέλων νὰ σημάνῃ διὰ τῆς λέξεως ταύτης κατὰ τὸν Ξενοφῶντα ὅτι ὁ καλὸς στρατηγὸς δέον νὰ ἐπιμελῆται τοῦ στρατεύματός του, ὅπως ὁ ποιμὴν ἐπιμελεῖται τῶν προβάτων του, «ὅπως σῶοί τε οἱ στρατιῶται ἔσονται καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἕξουσι». Δὲν ἐνθυμούμεθα δὲ τὶς ἄλλος τῶν ἀρχαίων συγγραφέων (καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ μᾶς βοηθήσωσιν εἰς τὴν ἀνεύρεσιν αὐτοῦ), καὶ ὁρισμὸν τοῦ καλοῦ στρατηγοῦ θέτει τοιοῦτον λέγων περίπου ὅτι «τὸν καλὸν στρατηγὸν διακρίνει τὸ μεριμνᾶν περὶ τῆς διατροφῆς καὶ συντηρήσεως ἐν γένει τοῦ ὑπ' αὐτὸν στρατεύματος». Αὐτὸς δὲ ὁ πολὺς *Lewal* λέγει σήμερον περὶ τοῦ στρατηγοῦ, (σᾶς τὸ μεταφράζομεν πρὸς εὐκολίαν, ὅτι, « Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς δὲν ἔχει μόνον τὴν σύλληψιν τῶν σχεδίων καὶ τὴν διοίκησιν· ἔχει ἐπίσης τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων του, τὴν περὶ πασῶν τῶν προμηθειῶν μέριμναν, τὴν περὶ πάντων τῶν (ὀχυρωτικῶν) ἔργων ἀπόφασιν. Πάντα προσήκουσιν αὐτῷ, παρ' αὐτοῦ πηγάζουσι καὶ εἰς αὐτὸν τελευτῶσι. Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ στρατηγὸς ἱστάμενος μόνον ἐν τῇ ὑψηλῇ τῆς συλλήψεως τῶν σχεδίων σφαίρᾳ, χωρὶς νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν, χωρὶς νὰ ἀσχολῆται περὶ τῆς ἐπιτυχίας των».

Βλέπετε, κ. Δημόπουλε, ὅτι ἔργον τοῦ στρατηγοῦ δὲν εἶνε μόνον ἡ σύλληψις τῶν σχεδίων· ἔργον δὲν εἴχετε μόνον νὰ συλλάβητε τὸ στρατηγικόν σας σχέδιον (Θεέ μου ποῖον σχέδιον!) καὶ τὸ ἀποτυπώσητε εἰς κυανᾶ καὶ ἐρυθρὰ χαρτία, ἔργον σας ἦτο νὰ ἴδητε πῶς θὰ ἐκτελεσθῇ· ἔργον σας ἦτο νὰ ἴδητε πῶς θὰ κοιμηθῶσιν οἱ στρατιῶται, πῶς θὰ φάγωσιν· αὐτὸ εἶνε τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ στρατηγοῦ καὶ ὄχι νὰ ἐκδώσῃ τό σχέδιόν του καὶ εἶτα νὰ ἀναπαυθῇ ἥσυχος καὶ νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ πάντα τὰ λοιπά· διότι ἡ συνέπεια θὰ εἶνε, ἐὰν δὲν κοιμηθῶσιν οἱ στρατιῶται καὶ δὲν φάγωσι, νὰ διαλυθῶσι καὶ νὰ φύγωσιν. «Ἐὰν θέλῃ τις νὰ ἔχῃ στρατὸν, δέον νὰ ἄρξηται ἀσχολούμενος ἀπὸ τοῦ στομάχου του» ἔλεγεν ὁ Μ. Φρειδερῖκος.

Ἐδώκαμεν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰ τῆς ἐπιμελητείας καὶ τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς τῶν στρατευμάτων, διότι αἱ μεγάλαι ἀσκήσεις δὲν ἔχουσιν ἄλλον σκοπόν, ἢ νὰ ἀσκήσωσι τὰ μὲν στρατεύματα εἰς τὴν πειθαρχίαν τῶν πορειῶν, τὴν πειθαρχίαν τῶν ἐπισταθμιῶν, τὴν πειθαρχίαν τῶν πυρῶν, τὰ δὲ στελέχη, οὐχὶ μόνον εἰς γυμνάσια τακτικῆς, εἰς τὰ ὁποῖα ἄλλως ἠσκήθησαν ἐν ταῖς ἀσκήσεσι φρουρᾶς, ἀλλ' εἰς τὴν ταχεῖαν κινητοποίησιν, τὴν ταχεῖαν συγκέντρωσιν, τὸν τρόπον τῆς ἀναχορηγίας τῶν πυρομαχικῶν, (ἥτις προχθὲς οὐδόλως ἐλειτούργησεν, ἵνα ἴδωμεν τὰς ἐλλείψεις της), τὸν τρόπον τῆς διατροφῆς τῶν στρατευμάτων, ἤτοι τῆς λειτουργίας τῆς ἐπιμελητείας, (ἣν εἴδομεν πῶς ἐλειτούργησε προχθές), τὸν τρόπον τῆς ἀπαγωγῆς τῶν τραυματιῶν ἐκ τῆς μάχης πρὸς τὰ ὀπίσω, ἤτοι τὴν λειτουργίαν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τῆς καλουμένης ὑπηρεσίας τῶν νώτων, περὶ ἧς οὐδὲ ἰδέαν ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι, καὶ πασῶν ἐν γένει τῶν βοηθητικῶν ὑπερεσιῶν διὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται ὁ τακτικὸς στρατὸς τοῦ ἀτάκτου καὶ ἐκ τοῦ κανονικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς διατάξεως τῶν ὁποίων διακρίνεται ὁ καλὸς στρατηγὸς ἐν εἰρήνῃ, δεδομένου ὅτι ὁ καλὸς στρατηγὸς ἐν εἰρήνῃ δὲν δύναται νὰ ἐλεγχθῇ διὰ τῶν στρατηγημάτων του, ἀλλὰ διὰ τῶν διαταγῶν του πρὸς κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν του.

Ὑμᾶς, κ. Δημόπουλε, δὲν ἐθαυμάσαμεν ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὰ στρατηγήματά σας· ἠξιοῦμεν ὅμως νὰ σᾶς θαυμάσωμεν τοὐλάχιστον ἐν εἰρήνῃ διὰ τὴν κανονικὴν ὡς ὡρολογίου λειτουργίαν πάντων τῶν ὑφ' ὑμᾶς τμημάτων καὶ ὑπηρεσιῶν. Ἀντὶ ὅμως τούτου τί εἴδομεν;

Στράτευμα ἀπειθάρχητον διαλυόμενον ὑπὸ μιᾶς βροχῆς.

Στρατιώτας λιμώττοντας καὶ στερουμένους καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου.

Στρατιώτας ῥιγοῦντας καὶ πλευριτώνοντας διὰ τὸ ἀνάσκητον αὐτῶν περὶ τὸ ἐπισταθμεύειν.

Ἵππους θνήσκοντας ἐκ πείνης καὶ ἐξ ὑπερκοπώσεως ἀκατανοήτου καὶ ἀσκόπου.

Παλιμβούλους διαταγὰς καὶ σύγχυσιν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων.

Παλινδρομικὰς κινήσεις ἀσκόπους τῶν σωμάτων.

Σύμφυρμα στρατιωτῶν, ὑποζυγίων καὶ ὀχημάτων.

Οὐδὲν σῶμα γνωρίζον ποῦ μεταβαίνει καὶ ποῦ θὰ σταθμεύσῃ.

Σώματα ἀκολουθοῦντα μίαν διεύθυνσιν, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ταξιάρχου των, ἐπαναστρέφοντα δ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Κατάστασιν χαώδη, ἀληθῆ κυκεῶνα, πανδαιμόνιον.

— Ἐπὶ τούτοις δὲ

Κακὴν παρασκευὴν τῶν ἀσκήσεων μετὰ ἐξάμηνον μελέτην

Κακὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐδάφους.

Ἔλλειψιν γνώσεων στρατιωτικῆς γεωγραφίας.

Ἔλλειψιν γνώσεων στρατιωτικῆς ἱστορίας.

Ἔλλειψιν γνώσεων στρατηγικῆς.

Ἔλλειψιν γνώσεων τακτικῆς.

Κακὴν διεύθυνσιν τῶν στοιχειωδῶν μαχητικῶν διατάξεων, ἃς οἱ κανονισμοὶ ἔχουσι θεσπίσῃ.

Καὶ ἵνα μὴ μακρηγορῶμεν·

Οὐδὲν καλόν . . . . . Οὐδὲν σοφόν . . . . Οὐδὲν ὠργανωμένον.

Αὐτὰ ἐν συντόμῳ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, κ. Δημόπουλε, προκειμένου περὶ τῆς δράσεώς σας καὶ τῆς ἱκανότητός σας ὡς στρατηγοῦ μένοντος εἰς τὸ στράτευμα, ἵνα ὁδηγήσητε νικηφόρως καὶ μείζονας μονάδας τῆς προχθεσινῆς ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Πιστεύομεν ὅμως νὰ ἐπείσθητε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι δὲν ἔχετε τὴν ἱκανότητα οὐδὲ εἰς τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων νὰ τὰς ὁδηγήσητε.

Καὶ ὡς συμπέρασμα δὲν εἶνε μόνον ὅτι δέον νὰ ἀφίσητε τὴν θέσιν σας εἰς τοὺς ἱκανούς, ὡς ἐπῳδὸν δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναφωνήσωμεν ὑμῖν μόνον τόπον εἰς τὴν ἱκανότητα! ἀλλ' ἐκ παραλλήλου συνάγεται ὅτι δέον καὶ νὰ δώσητε λόγον τῶν πράξεών σας, διότι ἡ θέσις σας εἶναι ὑπεύθυνος ἀρχή, οὐχὶ δὲ ἀνεύθυνος, μόνη δὲ ἡ πρᾶξις σας τοῦ ν' ἀφίσητε ἐν εἰρήνῃ καὶ καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐπὶ 48 καὶ ἐπέκεινα ὥρας νήστεις καὶ ἀστέγους ὑπὸ βροχὴν τόσας χιλιάδας ἐφέδρων προσελθόντων ἵνα ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα των, δὲν εἶνε μόνον σκληρότης καὶ ἀπανθρωπία, εἶνε καὶ ἐπιβουλὴ ἐξ ὀλιγωρίας ἀσυγγνώστου καὶ ἀνικανότητος προερχομένη καθ' ὑψίστων συμφερόντων τῆς Πατρίδος· διότι οἱ ἔφεδροι ἀπολυθέντες ἐγένοντο ἤδη εἰς τοὺς κληρωτοὺς τῆς ἐνεστώσης ἀπογραφῆς καὶ θὰ γείνωσιν εἰς τοὺς κληρωτοὺς καὶ τοὺς ἐφέδρους τοῦ μέλλοντος διαπρύσιοι κήρυκες τῆς ἀμελείας καὶ ἀσπλαχνίας τῶν ἀνωτέρων των, ἀπόστολοι μέλλοντες νὰ ἀφαιρέσωσι πᾶσαν τῶν πολιτῶν πεποίθησιν ἐπὶ τοὺς στρατηγοὺς τῆς χώρας, σάλπιγγες μέλλουσαι νὰ ἐνσπείρωσι τὸν πανικὸν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς κατοίκους ἐλατήρια τοῦ ἐκπατρισμοῦ, τῆς φυγοστρατείας, τῆς λιποταξίας τῶν μελλουσῶν γενεῶν. Ἡ ἀδιαφορία σας αὕτη δὲν προδίδει μόνον ἀπανθρωπίαν πρὸς τὰ ἄτομα, ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ἐσχάτην πρὸς τὴν πατρίδα ἐπιβουλὴν καὶ τῶν θεμελίων αὐτῆς ὑπονόμευσιν.

ΙΩΒ.

Μασιοπονεῖς, κ. Ἰώβ, ἀναμένων τοιαῦτα ἀπὸ τὴν φοφοειδῆ καὶ θρασύδειλον ἑλληνικὴν Πολιτείαν, τὴν θρασεῖαν μὲν ὅταν πρόκειται νὰ καταδιώξῃ ἐσέ ἢ ἄλλον τινὰ ἀνίσχυρον σφαλλόμενον, τὴν πτήσσουσαν δὲ καὶ κολακεύουσαν τοὺς σφαλλομένους ὅταν οὗτοι ὦσιν ἰσχυροί, ὡς ὁ κ. Δημόπουλος. Ἐὰν ἡ ἑλληνικὴ πολιτεία δὲν ἦτο τοιαύτη, οἱ ὑπεύθυνοι θὰ εἶχον ἤδη δώσῃ λόγον πρὸ πολλοῦ διὰ τὰ πολεμικά.

Ἡ Ἀλήθεια.

ΕΙΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φαρμακοποιὸς Ἐπιστήμων ἔχων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διατεταγμένα καὶ μὲ πείραν πολυχρόνιον, ἀναλαμβάνει διεύθυνσιν Φαρμακείου ἢ Φαρμακεμπορείου, ἐνταῦθα ἢ καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ὑπὸ ὅρους συμφέροντας. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀληθείας».

ΠΡΟΣ ΥΟΥΣ κ. κ. ΥΔΡΟΛΗΠΤΑΣ
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ὑδρολῆπται τῆς Ἀθηνῶν ὅπως προσέλθωσι ἐντὸς 8 ἡμερῶν καὶ καταβάλωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου τὸ ἀντίτιμον τοῦ ποσίμου ὕδατος τοῦ λήγοντος ἔτους 1908, ἵνα μὴ ἡ ὑπηρεσία εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποκόψῃ τὴν διοχέτευσιν αὐτοῦ.

Ἀθῆναι 10 Νοεμβρίου 1908.

(*Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Ὑδραυλικοῦ τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ
ΑΙ ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ
ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Θὰ παραξενευθῶσι πολλοὶ μανθάνοντες, ὅτι ἡ Κεφαλληνία, ἡ τόσον ὀλίγον γνωστὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἱστορίᾳ ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους ἑλληνικοὺς τόπους, ἐγκλείει πολλοὺς καὶ σπουδαιοτάτους ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς προμηκυναϊκῶν, μηκυναϊκῶν καὶ ἱστορικῶν χρόνων.

Αἱ δαπάναις τοῦ σοφοῦ καὶ φιλαρχαίου καὶ θερμοῦ φιλέλληνος κ. Ἀ. Ε. Η. *Goekoop* ἐνεργηθεῖσαι κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καβαδίου, ἔδωσαν ἀφορμὴν προχείρων ἐρευνήσεων, αἵτινες πείθουσι τοὺς ἐμπειροτέρους περὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι μέλλουσαι ἀνασκαφαὶ ἐν Κραναίᾳ, Σάμῃ καὶ Πάλῃ πολλὰς ἐκπλήξεις θὰ παρουσιάσωσι.

Παρὰ τὸ χωρίον Μαζαρακάτα, ὅπου ἐγένοντο αἱ ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καβαδίου καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Γ. Οἰκονόμου, νεαροῦ καὶ λίαν εὐέλπιδος ἀρχαιολόγου, ἀπεκαλύφθησαν ὀκτὼ σπήλαια λελαξευμένα ἐπὶ συμπαγοῦς ἀμμώδους πετρώματος, ἐν οἷς 88 τάφοι, οἱ πλεῖστοι ἀσύλητοι. Οἱ ἐν αὐτοῖς σκελετοί, οἱ πλεῖστοι ἐν καλῇ καταστάσει μὲ κρανία δολιχοκεφάλων, θεωροῦνται ὡς πολύτιμος συλλογὴ εἰς ἀνθρωπολογικὰς μελέτας, διὰ τὰς ὁποίας ἀναμένεται εἰδικὸς ἐπιστήμων. Ἰδιαιτέρας μελέτης ἀξία θεωρεῖται ἡ στάσις ἑνὸς σκελετοῦ κειμένου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μὲ τοὺς πόδας κεκαμμένους καὶ τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν σκελῶν. Εἰς ἄλλον τάφον εὑρέθησαν 8 σκελετοὶ (ἐπάλληλοι ταφαί).

Τὰ κτερίσματα ἀποτελοῦνται ἐξ ἀγγείων μυκηναϊκῆς καί τινων (σπανιωτέρων αὐτῶν) προμηκυναϊκῆς ἐποχῆς, εἶναι δὲ πολλὰ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν διατηρούμενα. Τοιαῦτα εἶναι κοινοὶ ἀμφορεῖς διαφόρων μεγεθῶν, οἱ γνωστοὶ στεγανόστομοι, κρατῆρες, κύαθοι, λεβήτια, προχοΐδες κ.τ.λ. Πρὸς τούτοις δὲ εἰδώλιον μηκυναϊκόν, περιδαίριον μὲ ψηφίδας ἐξ ὑελώδους μάζης μετὰ κοσμημάτων, ὅρμοι, καρφίδες λεπτοτάτης τέχνης καὶ ζώνη χρυσῆ.

Παρὰ δὲ τὸ χωρίον Κοκολᾶτα, ὀλίγον ἀπέχον τῶν Μαζαρακάτων, ὅπου ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Καβαδίου ἐνήργησε τὰς ἀνασκαφὰς ὁ καθηγητὴς τοῦ γυμνασίου μας καὶ ἐπιμελητὴς τοῦ μουσείου κ. Γ. Πυλαρινός, ἀνευρέθησαν 40 τάφοι σεσυλημένοι καὶ ἀσύλητοι, ἀποτελοῦντες μέρος κοιμητηρίου μεγάλου συνοικισμοῦ, ὅστις ἐλπίζεται νὰ ἀνευρεθῇ. Οἱ τάφοι οὗτοι, τινὲς τῶν ὁποίων εἶναι τεχνικώτατα ἐκ πόρου λίθου κατεσκευασμένοι, εἶναι ἱστορικῶν χρόνων ἀπὸ τοῦ πέμπτου π. Χ. αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Ἐπ' αὐτῶν ἀνευρέθησαν μεγάλαι ὀξυπύθμενες ἀμφορεῖς, προχοΐδες κεχρωματισμέναι μετὰ γλυφῶν καὶ τριφύλλων στομίων, κάνθαροι, ὀρύβαλλοι, σκύφοι μεγαρικοὶ μετὰ πλουσίων διακοσμήσεων, κρατηρίσκοι, ἀγαλμάτια πήλινα, ταναγραῖαι κόραι ἴσως ἐντοπίου τέχνης, φιάλη ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ὁποίας ἀνάγλυφος κεφαλὴ γυναικὸς ἐξόχου τέχνης, καρφίδες χαλκαί, δακτυλιόλιθοι, εἰς χρυσοῦς δακτύλιος, μικρὰ φύλλα χρυσοῦ καὶ διάφορα ἐργαλεῖα.

Τοιαῦτα περίπου τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐκτενεῖς καὶ ἐπιστημονικῶς ἐκτεθειμέναι πληροφορίαι μετὰ εἰκόνων τῶν εὑρημάτων θὰ ἔχωμεν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς σχετικῆς μελέτης τοῦ κ. Καβαδίου, ἥτις ἐκδίδεται μετ' οὐ πολὺ ἑλληνιστὶ καὶ γερμανιστί, ἀναμένεται δὲ μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Τὰ εὑρήματα ἐτέθησαν εἰς διαμερισμά τι οἰκίας τοῦ κ. Ρωμάνου, εὐγενῶς προσφερθείσης δωρεάν, μέχρις ἱδρύσεως καταλλήλου μουσείου. Ἐλπίζεται, ὅτι θὰ εὑρεθῇ ἐκ τόσων βαθυπλούτων Κεφαλλήνων ὁ γενναῖος χορηγὸς 50 – 60 χιλ. δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἀναλόγου μουσείου. Δι' ἄλλου τόσου ποσοῦ, καλυπτομένου ὑπὸ ἐράνων τῶν ἁπανταχοῦ Κεφαλλήνων, θὰ ἠδύναντο νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνασκαφαὶ εἰς διάφορα τῆς νήσου μέρη, ἐξ ὧν, ὡς εἰκάζεται ἢ μᾶλλον ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν σποραδικῶς κατὰ καιροὺς ἀνευρεθέντων καὶ κατατεθέντων ἐν τῇ ἐνταῦθα βιβλιοθήκῃ, νῦν δὲ μεταφερθέντων ἐν τῷ προσωρινῷ μουσείῳ, σπουδαιότατα εὑρήματα ἤθελον ἀνακαλυφθῇ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ἐπεσκέφθη τὴν νῆσόν μας ὁ εὐγενὴς χορηγὸς τῶν ἀνασκαφῶν κ. *Goekoop*. Ὁ σοφὸς Ὁλλανδὸς τρέφει ἀπεριόριστον ἀγάπην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι ὁ ἔνθους ὑμνητὴς τῶν φυσικῶν καλλονῶν της καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ λαοῦ της καὶ ὁ ἐπιεικέστατος κριτὴς τῶν ἐλαττωμάτων του. Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσωσι τὸν κ. *Goekoop* κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον ἐνταῦθα διαμονήν του μετὰ θαυμασμοῦ ἀποφαίνονται περί τε τῆς εὐρυμαθείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐγενείας τοῦ ἀνδρός.

Ὁ σοφὸς Ὁλλανδὸς εἶναι τῆς γνώμης, ὅτι Ὁμηρικὴ Ἰθάκη εἶναι ἡ Κεφαλληνία, ἣν ὀνομάζει ***Μεγάλην Ἰθάκην***. Τὰ ἐπιχειρήματά του εἶναι ἰσχυρότατα, ἐκτίθενται δὲ ἐν πραγματείᾳ του γαλλιστὶ δημοσιευθείσῃ (*Ithaque la Grande*), ἧς μετάφρασιν θὰ δημοσιεύσῃ μετ' οὐ πολὺ ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Πυλαρινός.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΥΨΙΣΤΑΙ
ΚΑΙ ΥΨΙΣΤΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΠΑΝΤΑΣ
ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἰς τὴν «ΑΛΗΘΕΙΑΝ»

ὑπὸ **Κ. Α. Διαλησμᾶ**

(Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 26 Ἀβρίου)

Εὐθ. Ἐρωτῶ σε: **Τῶν ζῴων πάντων** γεννωμένων ἐκ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς ζευγῶν, τὰ πρῶτα τούτων πόθεν ἐγεννήθησαν;

Γεώρ. Ὅταν λέγωμεν **πρῶτα ζῷα**, ἐννοοῦμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς νὰ ἔχωσι προηγουμένους γεννήτορας, ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει τί εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποθέσῃ τις;

Εὐθ. Δυοῖν θάτερον· ἢ τὰ ζῷα ταῦτα ἔλαβον τὴν διάπλασιν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνοργάνου καὶ ἀζώου ὕλης, ἤ, τούτου ἀδυνάτου ὄντος, ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν Ὄν ἀνώτερον τῆς ὕλης, ὅπερ διέπλασε καὶ ἐζώωσε πάντα τὰ ζῷα καὶ ἔθηκεν ἐν τῇ συστάσει αὐτῶν τοὺς νόμους τῆς ἐν τῷ μέλλοντι γεννήσεως αὐτῶν εἰς πολλαπλασιασμὸν καὶ διατήρησιν τοῦ εἴδους διὰ τῆς συζεύξεως τῶν φύλων. **Tertium non datur**, ὡς ἔλεγεν ὁ Βίρχοφ ἐνώπιον τῶν φυσιοδιφῶν τῆς Γερμανίας. Δυοῖν θάτερον· τρίτον τι ἀδύνατον νὰ νοηθῇ. Τὸ δίλημμα τοῦτο παρίσταται ἀδιάφευκτον καὶ ἐνώπιον ἐκείνων ἔτι, οἵτινες ἀρέσκονται νὰ παραδέχωνται τὴν Δαρβίνειον θεωρίαν, καθ' ἣν πάντα τὰ ζῷα προσῆλθον ἐξ ἑνὸς πρωτοπλάσματος διὰ τῆς ἐξελίξεως. Ἢ ἡ ὕλη λοιπὸν ὑπῆρξεν ἀφ' ἑαυτῆς ἡ γεννέτειρα τοῦ πρώτου ζωϊκοῦ πρωτοπλάσματος καὶ τῶν ἀρχικῶν τῶν ζῴων εἰδῶν, ἢ Ὄν τι ἀνώτερον τῆς ὕλης, ὅπερ καλοῦμεν **Θεόν**.

Γεώρ. Ὦ φίλτατ' Εὐθύφρον, κατανοῶ ἤδη, ὦ φίλτατον φῶς, πόσον χαίρω κατανοῶν ἤδη, ὅτι πράγματι, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἐκ τῆς ἀνοργάνου ὕλης εἶνε ἀδύνατον νὰ προέλθῃ ζωή, τότε ἀριδήλως, ψηλαφητῶς, ἀναμφηρίστως καταδείκνυνται, ὅτι ἄρα ὑπάρχει. ὑπάρχει Θεός. Ἀλλὰ πρόβαινε, πρόβαινε, ὦ θαυμάσιε Εὐθύφρον, διότι φρονῶ ὅτι πλησιάζω νὰ κατανοήσω ἀλήθειαν ἣν δὲν θὰ ἀντήλλασσον οὐδ' ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ παντὸς ὅσος ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν ὑπάρχει.

Εὐθ. Ἔχ' ἀτρέμας, καὶ μή μου προτρέχῃς, φίλος ὦ Γεώργιε. Μάνθανε λοιπὸν ὅτι ἐκ τῆς ἀνοργάνου ὕλης εἶνε ἀδύνατον νὰ προέλθῃ ζωή. Τοῦτο καὶ λογικῶς ἀποδεικνύεται, ἀλλὰ καὶ πειραματικῶς εἶνε ἤδη ἀποδεδειγμένον, καὶ ὑπὸ πάντων τῶν σοφῶν παραδεδεγμένον.

Γεώργ. Εἰς τί συνίσταται ἡ λογικὴ ἀπόδειξις;

Εὐθ. Εἰς τὸν ἁπλοῦν τοῦτον συλλογισμόν. Δίδωσί τις ὅ,τι ἔχει· ὅ,τι δὲν ἔχει ἀδύνατόν τις νὰ δώσῃ. Ἡ ἀνόργανος ὕλη εἶνε καθ' ἑαυτὸν ἄζωος· ἡ ὕλη ἄρα μόνον εἶνε φύσει ἀδύνατον νὰ παραγάγῃ ζωήν. Ἡ ζωὴ παράγεται ἐκ τῶν ζώντων. Ἀνὴρ καὶ γυνὴ εἰς γάμον κοινωνίαν ἐρχόμενοι παράγουσι νήπιον, ἄνθρωπον ζῶντα. Ἀλλ' ἐὰν θελήσῃ νὰ συζεύξῃ τις νεκρὸν νεανίαν πρὸς παρθένον νεκράν, εἶνε δυνατὸν νὰ προέλθῃ ποτὲ ἐκ νεκρῶν ζῶν ἔγγονον; Οὕτω καὶ ἡ ὕλη τῆς γῆς πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ζῴων ἐπ' αὐτῆς καὶ ἤδη καθ' ἑαυτὴν ἦτο καὶ εἶνε νεκρά. Πῶς λοιπὸν ἡ νεκρὰ αὕτη ὕλη ἠδύνατο νὰ παραγάγῃ μόνη καὶ ἀφ' ἑαυτῆς τῶν ζῴων τὰ γένη καὶ τὸν ἄνθρωπον. Οὐσία ἄρα ὑπερτέρα τῆς ὕλης τὴν ζωὴν ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ ἐνέβαλεν εἰς πᾶν ὅ,τι ζῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ζωὴν καὶ διέταξε τὰ ἔμβια ὄντα νὰ αὐξάνωσι καὶ νὰ πληθύνωνται ἐπὶ τῆς γῆς. Τὴν ἀφ' ἑαυτῆς ζῶσαν ταύτην οὐσίαν, ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ πηγῆς, διεχύθη πανταχοῦ ἡ ζωή, ταύτην Θεὸν ὀνομάζομεν.

(Ἕπεται συνέχεια)

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑ
Τὸ ἐν Βόλῳ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Στ. Παπαγεωργίου

Ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἀκμαζούσας Θεσσαλικὰς βιομηχανίας εἶνε τὸ ἐν Βόλῳ τέλειον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐργοστάσιον κατασκευῆς ὑφασμάτων τοῦ κ. Στυλιανοῦ Παπαγεωργίου, εἰκόνας τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι. Τὰ προϊόντα του διακρίνονται διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν στερεότητα τῶν χρωμάτων, τὴν νεωτεριστικὴν φιλοκαλίαν καὶ τὸ ἀκαταγώνιστον ἀληθῶς τῶν τιμῶν των. Ἰδοὺ διατὶ τὰ ὑφάσματα Παπαγεωργίου δὲν ἔχουν ἐξαπλωθῆ μόνον ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἰδιαιτέρως προτιμῶνται καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν· διότι ὁμολογουμένως, καὶ τοῦτο εἶνε τιμητικώτατον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐργοστάσιον τοῦ κ. Παπαγεωργίου ἀμιλλᾶται οὐχὶ μόνον πρὸς τ' ἄριστα τοῦ αὐτοῦ εἴδους Ἑλληνικὰ ἐργοστάσια ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ τοιαῦτα.

Εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἐργάζονται ὑπὲρ τοὺς 60 ἐργάται καὶ ἐργάτιδες. Μὲ 20 ἀργαλειά, μὲ βαφεῖον, σιδερωτικὴν καὶ ξυριστικὴν μηχανὴν κ.λ.π. Τὸ βαφεῖον ἄριστον καθ' ὅλα, διευθύνεται ἀπὸ Εὐρωπαῖον τεχνίτην, τὸ ὅλον δὲ ἐργοστάσιον εἶνε ὑπὸ τὴν νοήμονα καὶ δραστηρίαν διεύθυνσιν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου, λαμπρότατα μορφωμένου καὶ εὐγενοῦς νέου, ἐποπτεύει δὲ ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν του κ. Ἰωάννης ἀκαταπόνητος καὶ ἐπίσης ἀξιαγάπητος.

Ὅση τελειότης καὶ ἐπιμέλεια καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν ἐργασίαν ἄλλη τόση μετριοφροσύνη διακρίνει τόν τε ἱδρυτὴν τοῦ ἐργοστασίου τὸν ἐκ Πορταριᾶς ὁρμωμένου καὶ τοὺς ἀξίους αὐτοῦ υἱούς.

Αἱ ὀλίγαι ὅμως αὗται γραμμαὶ ἔπρεπε νὰ χαραχθοῦν ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ἵνα ἐπαινεθῇ καὶ ἐξαρθῇ μία ἀληθῶς ἐθνικὴ βιομηχανία, ἡ ὁποία εὐέλπις ἤνθισε εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ἀθανάτου Πηλίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Ἡ καλὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν αὐγὴ φαίνεται.

* * *

Ἐκεῖ ποῦ εἶναι τὰ δόντια, λείπουν τὰ παξιμάδια.

* * *

Ἡ ὁμόνοια κτίζει σπίτια καὶ ἡ διχόνοια τὰ κρημνίζει.

* * *

Ἄφρακτος ὁ κῆπος, ἔρημα τὰ λάχανα.

* * *

Ἡ σκύλα ἀπὸ τὴν βιά της γενιᾶ τυφλὰ τὰ παιδιά της

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Δαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν δρ. **15**

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Α. Ι. ΣΟΛΟΜΟΝ.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

Ἰδιαιτέρου γραμματέως τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου

(Ἴδε Α΄. ἄρθρον εἰς τὸ φύλλον τῆς 23 Νοεβρίου).

Ἡ ἀνατολὴ καὶ πρὸ παντὸς ἡ δύσις ἐν Πάτμῳ εἶναι τι ἔξοχον. Ἄγγλος δέ τις πιστεύει ὅτι καὶ ἡ σχηματολογία τῆς νήσου, ἧς οἱ πλεῖστοι βράχοι καὶ πέτραι παριστάνουσι οἱονεὶ ζῶα καὶ θηρία ἐπέδρασαν ἴσως εἰς τὸν νοῦν τοῦ Θεολόγου, δι' οὗ ἔβλεπε τὴν Ἀποκάλυψιν καὶ ἔγραφε περὶ θηρίων καὶ δρακόντων.

Ἡμεῖς πολλὰς εἴδομεν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν δύσεις, πολλὰς κλιμάτων ὑπερόχους ποιήσεις, ἀλλὰ τὴν δύσιν, ἣν εἴδομεν ἐν Πάτμῳ τὴν 19 Αὐγούστου τοῦ 1907, ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως ταύτης τὸ κάλλος καὶ ἡ ποίησις, ἡ ὡραιότης, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν μεταλλαγὴ τῶν χρωμάτων, οὔτε λέγεται, οὔτε περιγράφεται. Ἡ φιλοξενία τῶν κατοίκων ἐπαινεῖται ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς ἡμᾶς ἔτυχε γεγονὸς τόσον πικρὸν καὶ ἴσως μοναδικόν, ὥστε ἂς πιστεύσωμεν ὅτι ἦτο μᾶλλον συνεργεία τοῦ Γένωπος (τοῦ Κύνωπος, ὡς ὀνομάζουσι τὸν ὑπὸ τοῦ Θεολόγου καταβυθισθέντα Μάγον, καὶ ὃν οἱ Πάτμιοι θεωροῦσι ἴσον πρὸς τὸν Διάβολον.

Ἦτο ἤδη μεταμεσονύκτιος ἡ ὥρα, ὅτε τὸ πρῶτον ἀγνώστους καὶ ὑπὸ τὸ βαθὺ τῆς νυκτὸς σκότος τὸ ἀτμόπλοιον, ὡς ἀπὸ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, ἀφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὴν ξηράν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τούτου, ἐζητήσαμεν μέρος ὅπως κατακλιθῶμεν τὰς ὀλίγας μέχρι τῆς πρωΐας ὥρας, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ εὕρωμεν. Πεπεισμένοι, ὅτι ἐὰν ἀπετεινόμεθα εἰς τοὺς ἐκεῖ ἀγρυπνοῦντας δύο Πράκτορας, τὸν κ. Ν. Νικολάου καὶ Γ. Κρητικόν, ἀδύνατον νὰ μὴ εὑρίσκομεν θέσιν, ἀπετάθημεν πρὸς αὐτούς, ἐστάθη ἀδύνατον. Τοὺς παρεκάλεσα, τοὺς ἱκέτευσα, τοὐλάχιστον ἂν ὄχι δι' ἐμέ, διὰ τὴν Κυρίαν μου, ἐστάθη ἀδύνατον. Τοὺς ἐπέδειξα ἂν ἦτο τέλος πάντων δυνατόν, ὄρθιοι νὰ ξενυκτήσωμεν εἰς τὰ Πρακτορεῖα των, ἀλλὰ πάντως ὑπὸ στέγην, καὶ μὴ μᾶς ἀφήσωσι ἔξω εἰς τὸ ὕπαιθρον ὑφισταμένους ὅλην τὴν ταλαιπωρίαν τῆς νυκτός, καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν δρόμων, ἐστάθη ἀδύνατον, προσεφέρομεν πληρωμὴν, οἵαν θὰ ἤθελον, ἀδύνατον. «Τοιαύτην ὥραν δὲν δυνάμεθα πουθενὰ νὰ Σᾶς οἰκονομήσωμεν», τοῖς εἶπον τέλος πάντων τίς εἶμαι, ὅτι θὰ ἦτο αἴσχος Χριστιανὸς εἰς Χριστιανοὺς ἐρχόμενος νὰ τύχῃ τοιαύτης διαγωγῆς, τότε, «λυποῦμεθα πολὺ» μοὶ εἶπον, «Κύριε ἀλλὰ τόπον ὅπως κοιμηθῆτε ἢ μείνετε δὲν ἔχομεν».

Καὶ βεβαίως θὰ ἐμένομεν εἰς τὸ ὕπαιθρον, ἂν μὴ Τοῦρκος δεκανεὺς ὀνόματι Χαΐρεδὶν ἐξ Ἰωαννίνων, ἐλεῶν, δὲν παρελάμβανεν ἡμᾶς νὰ ἡσυχάσωμεν εἰς τὸ Τουρκικὸν διοικητήριον καὶ τὴν Ἀστυνομίαν

Τὴν πρωΐαν δὲ ὅτε ὁ Τοῦρκος Μουδούρης Ἀλὴ Ριζᾶ Ἐφέντης ἀνέγνω τὰς ἐπισήμους συστάσεις τίς εἰμὶ καὶ πῶς προσηνέχθησαν εἰς ἡμᾶς οἱ Χριστιανοί, ἐνώπιον τοῦ καλλίστου ἐξ Ἀθηνῶν Ἰατροῦ κ. Δράκου, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ συγχωρήσω τοὺς Χριστιανοὺς διὰ τὴν διαγωγήν των, ἣν ὠνόμασε ἀνάγωγον.

Λὲν ἔχομεν δίκαιον τὴν περίστασιν ταύτην νὰ ὀνομάσωμεν συνέργειαν τοῦ Γένωπα;

Τοὺς συγχωρῶ ἀπὸ καρδίας, ἀλλ' ἂς μάθωσιν, ὅτι ἡ πρᾶξις των δὲν ἦτο εὐγενής, οὔτε Χριστιανική, οὔτε πρέπουσα εἰς τὰς συνηθείας καὶ ἔθιμα Ἑλλήνων Χριστιανῶν.

Τῇ 25 Αὐγούστου ἀνεχωρήσαμεν ἐκ τῆς Μονῆς, προπεμφθέντες ὑπὸ τῶν Πατέρων μέχρι τοῦ προαυλίου τῆς Μονῆς.

Κατὰ τὸν ἀποχαιρετισμὸν τοῦτον ἐφωτογραφήσαμεν τοὺς ἱεροὺς τούτους ἄνδρας, οἵτινες ἀληθῶς ὡς ἄγρυπνοι κέρβεροι ἐπαγρυπνοῦσιν εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν διάσωσιν, διατήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν τῆς Μονῆς.

Ἐκ τῶν ἀπεικονιζομένων πολιῶν πρεσβυτῶν ὁ πρῶτος ἀριστερᾷ ἐστιν ὁ γέρων σκευοφύλαξ πατὴρ Θεόκλητος, ὁ δεύτερος, ὁ ἄρτι ἐκλεγεὶς ἡγούμενος πατὴρ Νεκτάριος, καὶ ὁ τρίτος ὁ ῥέκτης προηγούμενος πατὴρ Ἀγαθάγγελος, παρ' ᾧ ὁ ἀμέσως ὄπισθεν ὁ εὐγενὴς καὶ λίαν περιποιητικὸς ξενοδόχος τῆς Μονῆς εὐπατρίδης πατὴρ Μελέτιος Ζερλέντης. Τὸ ὑπεράνω δὲ τῶν κεφαλῶν ἐπεκτεινόμενον πλατὺ ξύλον εἶναι τὸ μέγα ξύλινον σήμαντρον τῆς Μονῆς, ὅπερ ἐντέχνως κροτούμενον ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἰδιόρρυθμον περίεργον ἁρμονίαν· ἄγνωστον εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν κατοίκων τῶν πόλεων.

Ἡ Πάτμος εἶναι Μουσεῖον μέγα, εἶναι πανεπιστήμιον ἀνεξάντλητον, εἶναι πηγὴ ποικίλων γνώσεων ἐξ ἧς δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἀρύονται νάματα κυρίως οἱ Εὐρωπαῖοι.

Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ κλείσωμεν τὸ ἁπλοῦν τοῦτο περὶ Πάτμου σημείωμα, χωρὶς νὰ μνησθῶμεν τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς μακαρίτου Ἰωάννου Σακκελίωνος, ὅς πρῶτος παλαιογραφικῶς συνέγραψε καὶ περιέγραψε ἐν τῇ Πατμιακῇ αὐτοῦ βιβλιοθήκῃ τὸν ἐν τῇ Μονῇ ἀποκείμενον θησαυρὸν τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων.

Τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ὀστᾶ ἀναπαύονται ἐν μιᾷ τῶν ἀγαπητῶν αὐτοῦ Ἐκκλησιῶν τῆς Πάτμου. Ἐκεῖ ἐπὶ τῆς νήσου τοῦ Θεολόγου, μετὰ τοῦ Δανιὴλ καὶ ἄλλων κοιμᾶται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου Διδασκάλου τοῦ Γένους.

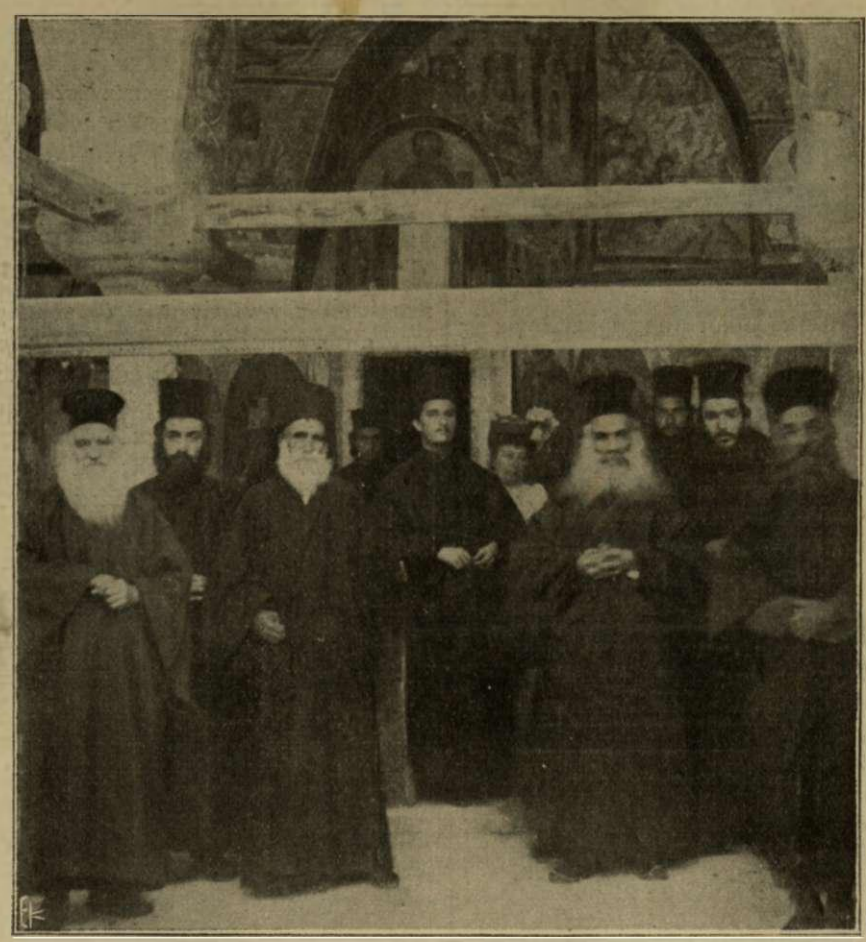

(Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ) Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΡΧΗΣ ἢ ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ. Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ. Ο ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Μελέτιος Ζερλέντης ὁ ξενοδόχος τῆς μονῆς.' Ὁ Δανιὴλ ἱερεύς.

Αἱ εἰκόνες καὶ 2 παριστᾶσι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μονῆς. Τούτων ἡ 1 παριστᾶ τὰ διάφορα ναΐδια ἐντὸς τῆς Μονῆς, ὅν τὸ ἐν μέσῳ εἶναι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, περιέχον ἀρχαιότητας αὐστηροῦ τύπου Βυζαντινὰς ἁγιογραφίας, τὸ πρὸς τὰ δεξιᾷ εἶναι τοῦ Προδρόμου, ὁ δὲ πρὸς τὰ ἀριστερᾷ θόλος ἔνθα οἱ τέσσαρες Μοναχοὶ ἀνήκει εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς. Τὸ ὑπ' αὐτὸν κωδωνοστάσιον ἀνήκει εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Σταυροῦ, ὁ δὲ παρ' αὐτῷ καθήμενος εἶναι ὁ σεβάσμιος τῆς Μονῆς ἡγούμενος πατὴρ Νεκτάριος, παρ' ᾧ ἡ ἱσταμένη Κυρία εἶναι ἡ μετ' ἀγάπης παρακολουθοῦσα τὰς ἐπιστημονικὰς μελέτας τοῦ σιζύγου της ἡ Κυρία Λαμπάκη.

Ἀκριβῶς δὲ κάτωθι τῆς θέσεως ταύτης εἶναι ἡ γνωστὴ κεντρικωτάτη δίοδος τῆς Μονῆς, ἧς ἄγνωστον τὸ ὄνομα πῶς ἐκλήθη καὶ νῦν καλεῖται «Ζαφάρα».

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 2 εἰκὼν παριστᾷ τοὺς κώδωνας τῆς Μονῆς, ὧν ἡ τεχνικὴ κροῦσις κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰς πανηγύρεις εἶναι θεία τις καὶ συγκινηκωτάτη ἀπόλαυσις.

Τούτων ὁ μέγας κώδων εἶναι δῶρον τοῦ ἐν Ὀδησσῷ διαμένοντος Πατμίου κ. Εὐαγγελινίδου· ὅταν δὲ ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος ἡ κωδωνοκρουσία τῆς Μονῆς ἀκούεται μέχρι τῶν περιξ νήσων τῆς Ἰκαρίας, Λέρου καὶ Σάμου, εἰς τὸν Μαραθόκαμπον, χωρίον ἐξ οὗ κατάγεται ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Λαμιανός. Ὁ παρὰ τὸ κωδωνοστάσιον ἱστάμενος εἶναι εἷς τῶν νεωτάτων καὶ εὐφυεστάτων ἱεροδιακόνων τῆς Μονῆς ὁ ὁρισθεὶς εἰδικὸς ξενανὸς τοῦ κ. Λαμπάκη, ὁ ἐκ Πάτμου πατὴρ Νεόφυτος.

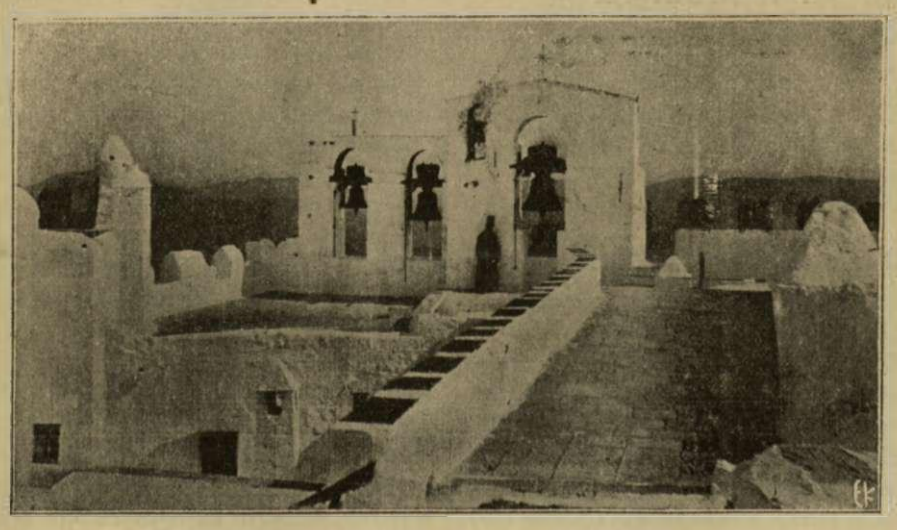

ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ ἀριθ. 2

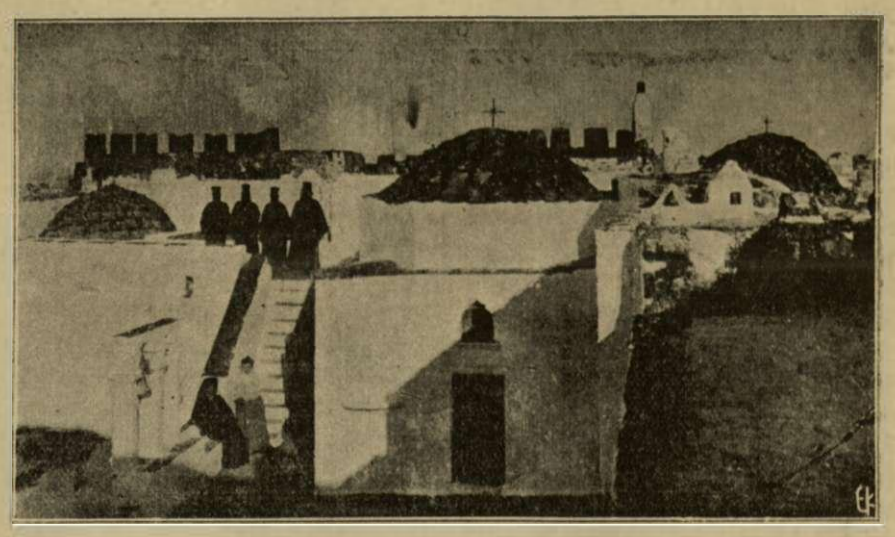

ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ἀριθ. 1

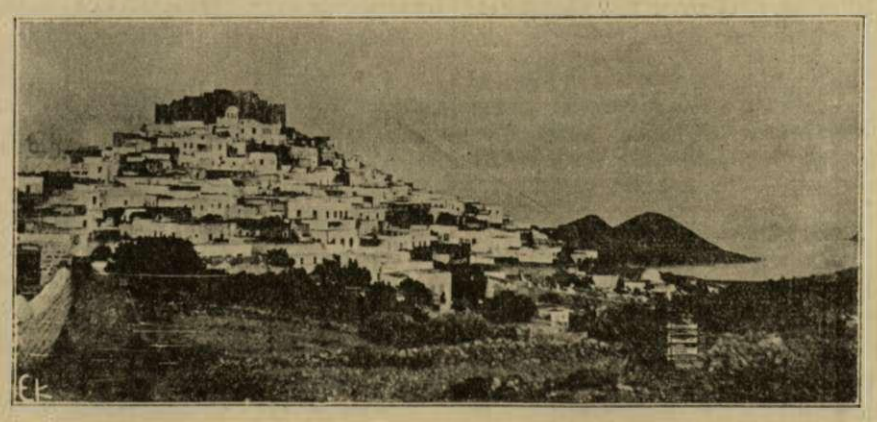

Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗΝ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ

ΓΝΩΜΑΙ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ὁ Ἀλκμέων ἀνεκάλυψεν ὅτι ἕδρα τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ ἐγκέφαλος.

* * *

Κατὰ τὸν Ξενοφάνην ὁ Θεὸς εἶναι εἷς καὶ οὐχὶ πολλοί, ἀΐδιος καὶ οὐχὶ γενητός, ἀναλλοίωτος καὶ οὐχὶ μεταβλητός, ἔχει ὕψος καὶ μεγαλεῖον καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπόμορφος, ἔστιν ἄπειρος καὶ οὐχὶ περιωρισμένος φυσικῶς καὶ νοητικῶς.

* * *

Ὁ Ἐπίκουρος ἄκρον ἀγαθὸν τίθησι τὴν ἡδονήν, ὁ Δημόκριτος τὴν εὐθυμίαν καὶ ὁ Ἡράκλειτος τὴν εὐαρέστησιν.

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Φυλάττου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἔχουν μάτια κρυα, εἰς τῶν ὁποίων τὰ χείλη δὲν ἀνθεῖ ὁ γέλως, καὶ τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον εἶναι πάντοτε ὠχρόν.

* * *

Σπάνιον πρᾶγμα εἶναι καρδία ἥτις ἀγαπᾷ ἀληθινὰ νὰ μὴ αἰσθάνεται ζηλοτυπίαν.

* * *

Εὐτυχὴς ὁ γέρων ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ αἰσθάνεται τὰς ἁγνὰς χαρὰς τῆς νεότητος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΛΕΩΝΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΡΟ 2000 ΕΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΥΠΟ ΑΝΤ. ΜΑΝΑΡΑΚΗ ΠΡΩΗΝ ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

(Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 2ης Ὀκτωβρίου καὶ ἐντεῦθεν).

Ἐν τῇ ἀλληλογραφίᾳ τοῦ Κλέωνος γίνεται μέγας λόγος περὶ τινος Ἀνουχίου. Ἡ λέξις αὕτη καθαρῶς, ὡς φαίνεται, Αἰγυπτιακή, παρίστα τὸ φυτὸν ἢ τὸ φρύγανον ἐξ οὗ κατεσκευάζοντο τὰ πλέγματα *(fascines)* πρὸς ἐπένδυσιν τῶν πρανῶν τῶν διωρύγων ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γεφυρῶν ἐκ τῆς ὑποβιβρωτικῆς ἐνεργείας τῶν ὑδάτων. Ὁ κ. *Amelineau* παραδέχεται ὅτι τὸ Ἀνούχιον ἦτο οἱ γνωστοὶ ἀπεξηραμένοι κλῶνοι Ἰτέας μεγάλως εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἀναπτυσσομένης. Τὸ Ἀνούχιον ἐπρομηθεύετο παρὰ τῶν νομαρχῶν ἢ τῶν κατόχων κτημάτων κατὰ φορτία (γόμους) ἦτο δὲ προϊὸν πολὺ ἐλαφρὸν καθόσον σύνηθες κτῆνος ἠδύνατο νὰ φέρῃ 80 δέσμας μήκους 0μ,525, τὸ δὲ ἀγώγιον δὲν ἐστοίχιζε ἢ ἕνα ὀβολόν. Ἡ διὰ τούτου ἐκτελουμένη ἐργασία ἐκαλεῖτο φρυγανισμὸς ἢ παραφρυγανισμὸς (*clayonage*) ἐστοίχιζε δὲ ἡ διὰ τοῦ συστήματος τούτου ἐξασφάλισις μιᾶς γεφύρας ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἀπὸ 9—32 δραχμάς. Ἐκτὸς τοῦ Ἀνου-

χίου, ὡς φαίνεται, ἐγένετο πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν χρῆσις τοῦ θρύου, (βούρλου) τῶν καλάμων καὶ τέλος τῆς μυρικίνης κόμης ἥτις κατεσκευάζετο ἐξ εἴδους θάμνων ἀφθόνως διεσπαρμένων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.

Αἱ τοιαῦται ἀσφαλιστικαὶ διὰ πλεγμάτων ἐργασίαι χρησιμοποιούμεναι τὴν σήμερον ἀπανταχοῦ ἔχουσι μεγίστην διάδοσιν ἐν Ὁλλανδίᾳ, χώρᾳ ἐξόχως, ὡς γνωστὸν, ὑδραυλικῇ.

Παραθέτομεν τὰ σχετικὰ τεμάχια τῶν παπύρων ἀτυχῶς ἠκρωτηριασμένα.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΠΑΠΥΡΟΥ

Τριωτω καὶ Δ( )ς.

Καλως ουν ποιησεις συνταξας ἐξεπι-
. . . . στειλας Ανουχιῳ ιππεις των σοι. Περι
του θρυῳ Θεωνι γραψας ευ τονωτερον.

Θεοφιλῳ καθαπερ εγραψας μοι ευ ( )
οσας εγδε ( ) δεχθαι Αρισταρχον τον νο-
μαρχην προσαξειν την ημεραν Ανουχιος
γομους υγ ( ) σι γιν ν ωσαυτως δε και
τους λοιπους νομαρχας ο αν προσαγαγωσι
γινεσθαι επιμελως καθ ημεραν.

Η ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ

Τριώτῳ καὶ Δ( )ς.

Καλῶ; λοιπὸν θὰ πράξῃς ἵνα διατάξῃς ν' ἀποσταλῇ χορτόπλεγμα διὰ τῶν ἵππων σου. Περὶ δὲ τῶν βούρλων δέον νὰ γράψῃς ἐντονώτερον εἰς τὸν Θέωνα.

Ἀνακοίνωσον τῷ Θεοφίλῳ ὡς μοὶ ἔγραψας ὅτι ὁ νομάρχης Ἀρίσταρχος ἀποδέχεται νὰ προσκομίσῃ καθ' ἡμέραν φορτία χορτοπλέγματος 403 τοῦτο δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ νομάρχαι ἀποδέχονται, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλουσι προσκομίσει θὰ γίνεται μετ' ἐπιμελείας καθ' ἡμέραν.

Ὁ διακανονισμὸς τῶν ἀρδευτικῶν ὑδάτων εἰς τὰς διαφόρους διώρυγας ἐξετελεῖτο διὰ καταλλήλου χειρισμοῦ διαφόρων θυρῶν αἵτινες εἶχον κατασκευασθῆ μετὰ τῶν συναφῶν διαφραγμάτων εἰς διάφορα κατάλληλα σημεῖα. Ἐν Πτολεμαΐδι ὅμως ἔνθα καὶ ἡ ἀφετηρία τοῦ ἀρδευτικοῦ δικτύου εἶχον κατασκευασθῆ αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ Γαλλικὸν ὄνομα Ecluse-à-sas δεξαμεναὶ, χωρητικότητον τοῦτέστι ἑνὸς ἢ πλειοτέρων πλοίων δι' ὧν καὶ τῇ βοηθείᾳ ἀνοιγομένων καὶ κλειομένων θυρῶν πᾶν πλοῖον ἠδύνατο νὰ ὑπερπηδήσῃ τὴν ὑπὸ διαφράγματος (Barrcage) δημιουργημένην πτῶσιν καὶ συνεχίσῃ τὴν πορείαν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀνάντων πρὸς τὰ κατάντη καὶ τἀνάπαλιν. Αἱ δεξαμεναὶ αὗται μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων διαφραγμάτων, θυρῶν κ.τ.λ. ἐκαλοῦντο τότε Ἀφέσεις ἢ κατακλεῖδες, ἐκ δὲ τῶν συναντομένων ἐν τοῖς παπύροις λέξεων ἀνοιγεῖν, ἀνοιγνῦναι, αἱρεῖν καὶ ἀντιθέτως κλείειν τὰς θύρας, ἢ τὰ κλεῖθρα ἢ τὰς κατακλεῖδας ἐξάγομεν ὅτι, ἄλλαι μὲν θύραι ἦσαν ὡς αἱ τὴν σήμερον ἀνοίγουσαι ὁριζοντίως στρεφόμεναι περὶ κάθετον ἄξονα καὶ καλούμεναι θυρόπλοια, ἄλλαι δὲ ἤνοιγον δι' ἄρσεως κατακορύφου ὡς αἱ γνωσταὶ τῆς σήμερον Πακταί. Ὁ χειρισμὸς τῶν θυρῶν τούτων ἀπαιτῶν ἄγρυπνον προσοχὴν καὶ ἄκραν ἐπιμέλειαν ἦτο διαπεπιστευμένος εἰς εἰδικὸν ὑπάλληλον, ὅστις διὰ τὴν ἄνοιξιν θύρας ἐζήτει ὁδηγίας παρὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ νομομιχανικοῦ Κλέωνος ἢ ἂν αὐτοβούλως ἐτήργει ἀνέφερε πάντοτε τὴν ἐνέργειαν. Ὁ κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοιαύτης θύρας γενόμενος ἐκσφενδονισμὸς τοῦ ὕδατος παρέβλαπτε πολλάκις τοὺς ὑφισταμένους πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πρανῶν παραφρυγανισμοὺς ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀνωτέρω ἀναφορὰ περὶ ὀχυρώσεως καταστραφέντος παραφρυγανισμοῦ κατὰ τὰς ἐν Πτολεμαΐδι' Αφέσεις.

Ἐκ τῶν παρατιθεμένων τεμαχίων τῶν παπύρων μανθάνομεν ὅτι τὰ πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ὑδάτων κατασκευαζόμενα προχώματα ἐκαλοῦντο ἁπλῶς χώματα, λέξις συναντωμένη καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ἐν τοῖς προχώμασι τῆς ἐν' Αρκαδίᾳ πόλεως Καφυαί, ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπίβλεψιν αὐτῶν ἐκαλοῦντο χωματοφύλακες, καὶ ὅτι γενικῶς οἱ ἐργάται ἐκαλοῦντο σώματα.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΑΠΥΡΟΥ

Ησαν ανεωγμεναι...και εν ποταμω θυ-
ραι Β και απο των κατα Πτολεμαιδα αφε
σεων αλλη και προτερον η Διογένην
σοι γραψαι ηνωιξα μεν την κατα Πτο-
λεμαιδα τη ιά θύραν α
και νυν δε κομισαμενοι την παρα σου
επιστολην τη ΙΒ ανεωξα την αλλην α
ωστε ειναι τας ενεργουσας θυρας δ, καλως
ουν ποιησεις γραψας Αρισταρχῳ τηρειν
το χωμα το απο του κατα Πτολεμαιδα
του μεγαλου χωματος εξευγμενου. . . . . .
. . . . . .
θυρας τας εν Μοντιλαι
κεκλισμενας και την διωρυγα δ . . . . ν
ανα βουκωλων κωμην κεκλεικα ινεπ( )
εουν υι τα χωματα και αι διαβαθραι ουμοι
τουτο βουλευσασθαι ει δει μιαν θυραν
κλεισαι εν Πτολεμαΐδι.
Ερρωσο *Lnθ* επειφ ε·

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

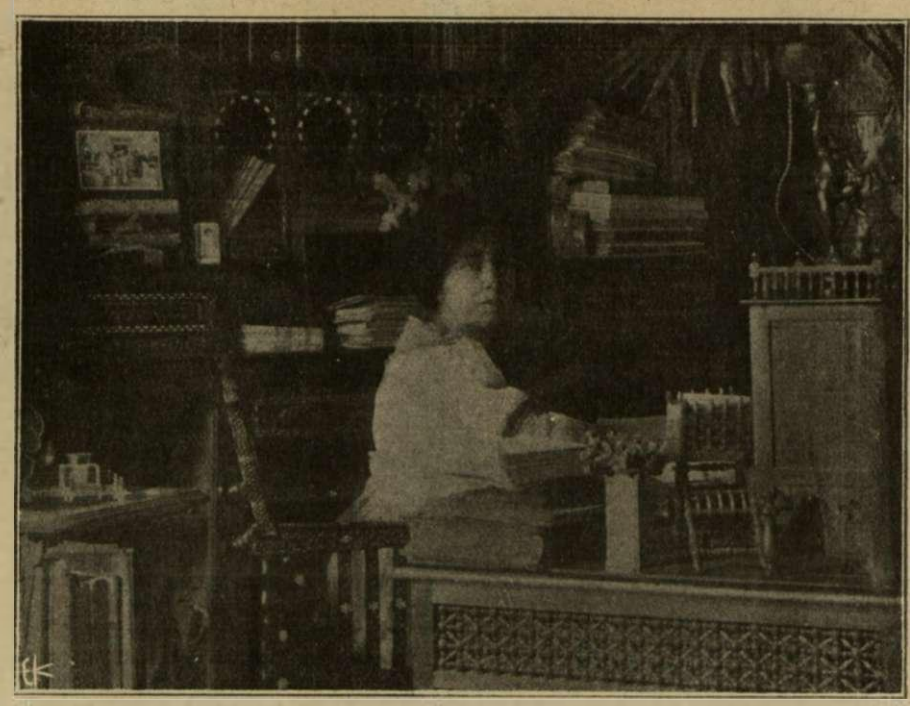

Δις. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

Ἡ πρώτη Ἑλληνὶς ὑφηγήτρια τῆς Ἰατρικῆς. Κατὰ τὸ ἐναρκτήριον τῆς ὁποίας μάθημα ἐπροκλήθησαν αἱ ἄκοσμοι ἐκεῖναι σκηναί.

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝ ΒΟΛΩ

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ Κ. Σ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἡ ὄπισθεν ὄψις τοῦ ἐργοστασίου.

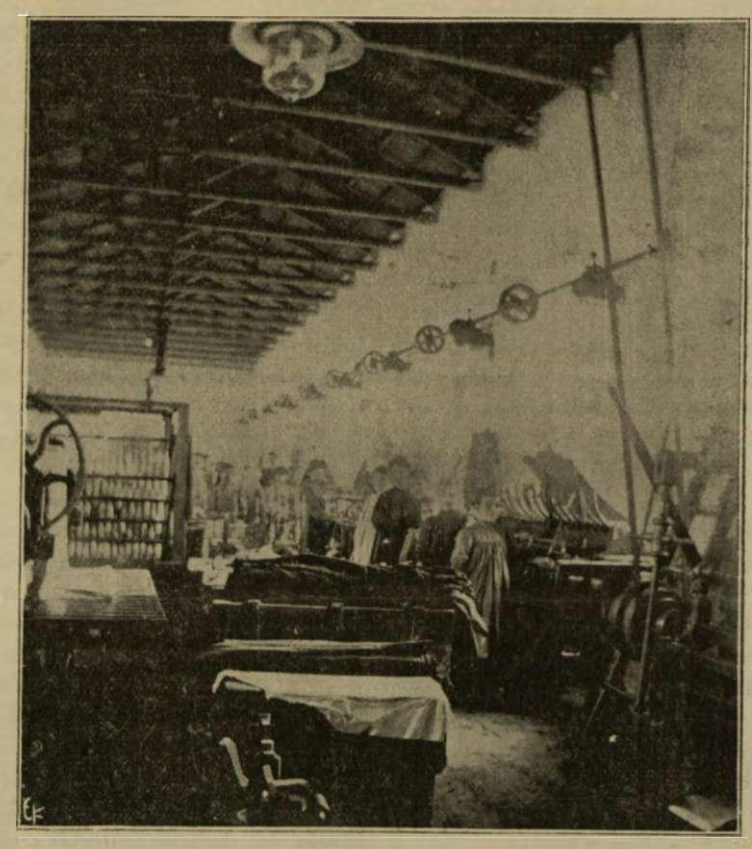

Ἄποψις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐργοστασίου.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΠΑΠΥΡΟΥ

Αἱ θύραι... ἦσαν ἀνοιγμέναι ὡς καὶ αἱ ἐν τῷ ποταμῷ θύραι 2 καὶ ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν Πτολεμαΐδα ἀφέσεων ἄλλη καὶ πρότερον ἡ 8 ὡς ὁ Διογένης σοὶ ἔγραψε, ἤνοιξα ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Πτολεμαΐδα ἀφέσεων τῇ 11η τὴν θύραν 1 καὶ ἤδη ὅτε μοὶ ἔφερον τὴν ἐπιστολήν σου τῇ 12η ἤνοιξα τὴν ἄλλην θύραν 2 ὥστε λειτουργοῦσι 4. Καλῶς λοιπὸν θὰ πράξῃς ἵνα γράψῃς εἰς τὸν Ἀρίσταρχον νὰ διατηρῇ τὸ πρόχωμα τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ τὴν Πτολεμαΐδα συνδεδεμένον μετὰ τοῦ μεγάλου προχώματος . . . . . .

Τὰς θύρας τὰς εἰς Μοντίλας κλειστὰς καὶ τὴν διώρυγα . . . . κατὰ τὴν κώμην τῶν βουκώλων ἔκλεισα τοιουτοτρόπως (ἐλευθερώθησαν) τὰ προχώματα καὶ αἱ βαθμῖδες δὲν μὲ συνεβουλεύσατε δὲ ἐὰν πρέπει νὰ κλείσω μίαν θύραν ἐν Πτολεμαΐδι.

Ὑγείαινε τῇ 16 Αὐγ. 255 π. Χ.

(Ἡ συνέχεια προσεχῶς).

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἢ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν τοῦ **Ντ' Ἀλαρκόν**]

(Συνέχεια ἐκ τῶν προηγουμένων

Ἡ μυλωνοῦ διέβηκε μεγαλοπρεπῶς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐκάθησε εἰς τὴν ἄκραν μιᾶς καθέκλας.

Νομίζουσα ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ σπουδαίας ἐπισκέψεις εἰς τὴν πόλιν, εἶχε χρησιμοποιήσῃ τὴν μικρὰν στάσιν της εἰς τὸν μύλον διὰ νὰ σιασθῇ λιγάκι. Καὶ μὲ τὴν ἀπὸ μαύρη φανέλλα μαντίλλια μὲ μακροὺς κρωσσοὺς ποῦ βιαστικὰ τοὺς ἔβαλε ἐπάνω στὰ μαλλιά της, ἦτο θαυμασία ! Εἶχε τὴν παράστασιν ἀληθινῆς μεγάλης κυρίας!

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Νομάρχην, αὐτὸς καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον, εἶχε κρατήσῃ τὴν βαθυτέραν σιωπήν.

Ὁ βρυχηθμὸς καὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς κυρᾶ-Φρασκίτας τὸν ἔκαμον νὰ σκυρτᾷ.

Ἡ γυναῖκα ἐκείνη τὸν ἐφόβιζε ἀκόμη περισσότερον τῆς ἰδικῆς του !

Ἐμπρός, λοιπόν, μπάρμπα Λουκᾶ, ἐξηκολούθησεν ἡ Ντόνα Μερσέδες στραφεῖσα πρὸς τὸν ἄνδρα της. Ἰδοὺ μπροστά σας ἡ κυρὰ-Φρασκίτα. Ρωτήσατέ την ! Ζητήσατε ἀπ' αὐτὴν λόγον διὰ τὴν τιμήν σας !

—Μερσέδες, μὰ τὰ καρφιὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ! πρόσεχε ! Δὲν ξέρεις ἀκόμα τί ἔχω καρδιὰ νὰ κάμω ! Σὲ ἐξορκίζω ἀκόμα μιὰ φορὰ νὰ ἀφήσῃς τὰ χώματα καὶ νὰ μοῦ πῇς τί συνέβη ἐδῶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου Ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ;

—Ποῖος ; ὁ ἄνδρας μου;. . Σηκώνεται ὅλο ἕνα ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ σὲ λίγο θὰ εἶναι ἐδῶ.

—Σηκώνεται !... ἐκραύγασεν ὁ Δὸν Εὐγένιος :

—Τί ; ἀπορεῖτε διὰ τοῦτο; Καὶ ποῦ θαρρεῖτε ποῦ πρέπει νὰ βρίσκεται τέτοια ὥρα ἕνας νοικοκύρης παρὰ στὸ σπίτι του, στὸ κρεββάτι του, πλάτ πλάτ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν νόμιμον σύζυγόν του;

—Μερσέδες, σκέψου καλὰ τί λές, κύττα ποῦ μᾶς ἀκοῦνε ξένοι· θυμίσου πῶς εἶμαι ὁ Νομάρχης !...

—Μὴ λέτε ἀνοησίες μπάρμπα Λουκᾶ, ἀλλοιῶς διατάζω τοὺς κλητῆρας καὶ σᾶς βάζουν στὴν φυλακή· ἀπεκρίθη ἡ Νομαρχίνα σηκωθεῖσα.

—Ἐμὲ στὴν φυλακή ! .. Ἐμὲ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως !...

—Ὁ ἄρχοντας τῆς πόλεως, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ πληρεξούσιος τοῦ Βασιλέως, ἐπανέλαβεν ἡ ἀρχόντισα μὲ αὐστηρότητα καὶ ἐνεργητικότητα ποῦ ἔπνιξαν τὴν φωνὴν τοῦ ψευτομυλωνᾶ, ὁ Νομάρχης ἐγύρισε σπίτι του εἰς τὴν τακτικὴν ὥραν, διὰ νὰ ἀναπαυθῇ μετὰ τοὺς εὐγενικοὺς κόπους τῶν καθηκόντων του. Τώρα ἐπανακτᾷ δυνάμεις, διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ αὔριον νὰ προστατεύσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, τὴν ἱερότητα τῆς οἰκογενείας, καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν γυναικῶν... Νὰ ἐμποδίζῃ λόλου χάριν, νὰ εἰσέρχεται ὁποιοσδήποτε, ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ ἄρχοντος ἢ ἄλλο οἱονδήποτε ἔνδυμα εἰς τὸν θάλαμον τῆς συζύγου ἑνὸς ἄλλου προσβάλλων τὴν αἰδῶ της ἐνῷ κοιμᾶται ἀμερίμνως, καὶ καταχρώμενος τοῦ ἄγνοῦ της ὕπνου...

- Μερσέδες ! Τί ἐτόλμησες νὰ πῇς ; Ἐὰν αὐτὰ ποῦ λές, ἔγιναν ἀπόψε σπίτι μου, θὰ πῶ ὅτι εἶσαι μία ἄπιστη καὶ λάγνη !

—Σὲ ποίαν ὁμιλεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; τὸν διέκοψε μὲ περιφρόνησιν ἡ προσβληθεῖσα γυναῖκα, στρέψασα τὸ βλέμμα της ὁλόγυρα εἰς ὅλους τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν αἴθουσαν. Ποιὸς εἶναι ὁ τρελλὸς αὐτός ; ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ μέθυσος ; Δὲν μπορῶ νὰ πιστεύσω ὅτι εἶναι

ὁ ἔντιμος μυλωνᾶς ὁ μπάρμπα Λουκᾶς, ἂν καὶ φορεῖ τὸ χωριάτικο ἔνδυμά του. Κύριε Ζουὰν Λοπέζ, ἐξηκολούθησεν ἀποτεινομένη εἰς τὸν χωρικὸν δήμαρχον, ποῦ ἐφαίνετο καταφοβισμένος, πιστεύσατέ με εἰς τὸν λόγον μου, ὅτι ὁ ἄνδρας μου ὁ Νομάρχης τῆς πόλεως, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ τὸ παλάτι, πρὸ δύο ὡρῶν, μὲ τὸ ἐπίσημον τριαντό του, τὸ ἱπποτικόν ξίφος του καὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν ράβδον του... Οἱ ὑπηρέται, οἱ κλητῆρες ἐσηκώθησαν καὶ τὸν ἐχαιρέτισαν καθὼς διέβαινε εἰς τὸ προαύλιον, εἰς τὴν κλίμακα, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν. Μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἔκλεισαν τὰς θύρας, καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην δὲν ἐμβῆκε κανεὶς ἐδῶ μέσα. Δὲν εἶναι ἀλήθεια; ἀπαντήσατε, παρακαλῶ!

—Εἶναι ἀλήθεια ἀληθέστατα! ἀπεκρίθησαν ἡ παραμάνα καὶ οἱ ὑπηρέται.

—Ὅλοι ἔξω ἀπ' ἐδῶ μέσα! ἐφώναξεν ὁ Δὸν Εὐγένιος ἀφρίζων ἀπὸ θυμόν. Γαρδούνια! Πήγαινε νὰ τοὺς κρεμάσῃς ὅλους αὐτοὺς τοὺς παλληανθρώπους ποὺ δὲν μὲ σέβονται! Ὅλοι στὴν φυλακή! Ὅλοι κρεμάλα!

Ὁ Γαρδούνιας δὲν ἐκινήθη.

—Τέλος πάντων κύριε... ἐπανέλαβεν ἡ Ντόνα Μερσέδες, ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶσθε ὁ ἄνδρας μου... ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι εἶσθε ὁ Δὸν Εὐγένιος ντὲ Ζουνίγα Πόνσε ντὲ Λεόν...

—Εἶμαι ὁ ἴδιος!

—Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι διέπραξαν κάποιον σφάλμα ἐκλαβοῦσα διὰ τὸν ἑαυτόν σας ἕναν ἄνθρωπον ντυμένον ὡς Νομάρχην ποὺ ἐμβῆκε στὸν θάλαμόν μου.

Ἄτιμοι! ἐφώναξεν ὁ γέρος φέρων τὸ χέρι του εἰς τὸ μέρος τοῦ σπαθιοῦ του, καὶ μὴ εὑρὼν ἄλλο τι παρὰ τὴν ζώνην τοῦ μυλωνᾶ τῆς Μουρκίας...

Ἡ Ναβαρέζα ἔκρυψε τὸ πρόσωπόν της μὲ ἕνα κράσπεδον τῆς μαντίλλας της, διὰ νὰ κρύψῃ τὰς ζηλοτύπους φλόγας ποὺ ἔβγαινον ἀπὸ τὰ μάτια της.

—Ἂς ὑποθέσωμεν, λοιπὸν ὅτι δήποτε σᾶς ἀρέσει... ἐξηκολούθησεν ἡ Ντόνα Μερσέδες μὲ ἀκατάληπτον ἀταραξίαν. Ἀλλὰ εἰπέτε μου, ἐξοχώτατε, θὰ εἴχατε σεῖς δικαίωμα νὰ παραπονεθῆτε; Θὰ μπουρούσατε σεῖς νὰ γίνεσθε ὁ μηνυτής μου, νὰ μὲ καταδικάσετε ὡς δικαστής; Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε σεῖς, παρακαλῶ, τέτοια ὥρα; ἀπὸ τὴν ἐκκλησία; ἀπὸ τὸν πνευματικόν σας; Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσθε μὲ αὐτὸ τὸ φόρεμα; μὲ αὐτὴν τὴν κυρίαν;.. Ποῦ ἐπεράσατε τὴν μισὴ νύκτα, ἀπόψε;

—Ἐπιτρεψατέ με κυρία... διέκοψεν ἡ κυρὰ Φρασκίτα σηκωθεῖσα ὀλόρθη.

Τότε ἡ Ντόνα Μερσέδες τὴν ἐπρόλαβε καὶ τῆς εἶπεν.

—Κυρία, μὴ λάβετε τὸν κόπον νὰ μοῦ δώσετε ἐπεξηγήσεις. Δὲν ἔχω τέτοιαν ἀπαίτησιν ἀπὸ σᾶς. Ἰδοὺ ἐκεῖνος ποὺ δικαιοῦται νὰ σᾶς ἀπαιτήσῃ... Ἐξηγηθῆτε μαζί του!

Καὶ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἤνοιξεν ἡ θύρα ἑνὸς παραπλεύρου δωματίου καὶ ἐφάνη ὁ μπάρμπα Λουκᾶς μὲ φόρεμα Νομάρχου ἀπὸ τοὺς πόδας μέχρι τῆς κεφαλῆς, μὲ τὴν ράβδον, τὰ γάντια καὶ τὸ σπαθί, καθὼς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλείου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,,

ΤΟ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Ἡμέρα Ἕκτη.— Συνεδρία

1ης Αὐγούστου 1908.

(Λεπτομερῆ ἐπίσημα πρακτικά)

Τὴν 8ην π. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις παρόντων πάντων τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως ὁ κ. Καλογερόπουλος προτείνει, ὅπως κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ἑπομένης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς «Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» παρακληθῶσι νὰ παρευρεθῶσι καὶ οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων. Ἀναγινώσκεται ἔπειτα ἔγγραφος πρότασις τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Ν. Βάγια, ὅπως πᾶς δημοδιδάσκαλος μετὰ 25ετῆ ὑπηρεσίαν δικαιῶται συντάξεως ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας, ἣν φέρει. Ἀκολούθως ἄρχεται ἡ ἐπὶ ταῦ Καταστατικοῦ τῆς «Ἑνώσεως» συζήτησις, ἥτις παρατείνεται μέχρι τῆς 11 π. μ., ὁπότε διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἵνα τὸ Προεδρεῖον μετὰ τῆς ἐκλεγείσης τετραμελοῦς Ἐπιτροπῆς προσέλθῃ ἐνώπιον τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐγκυκλίων. ὡς ὥρας ἐπαναλήψεως τῆς συνεδριάσεως ὁριζομένης τῆς 4 μ. μ., καθ' ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνεται αὕτη. Εὐθὺς δ' ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ εἰς τὸ σῶμα τὴν παρουσίασιν τοῦ Προεδρείου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδίας. ὅστις ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας, ἵνα ἐκδηλώσῃ τὰς ἀρίστας διαθέσεις, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται ὑπερ τε τῶν Δημοδιδασκάλων καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναπτύξῃ διεξοδικῶς τὰς περὶ τῆς ἐπὶ νέων βάσεων καὶ ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον ἀναδιοργανώσεως τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ δημοδιδασκαλικοῦ κλάδου γνώμας του, εἰπών, ὅτι ἀσχολεῖται περὶ τὴν ἐξεύρεσιν εἰδικῶν πόρων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματός του. Προσέθηκε δέ, ὅτι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἐκφράσας τὴν λύπην του, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ κατ' αὐτό, ὡς ἐπεθύμει, καὶ συστήσας ἐν τέλει, ὅπως τὰ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου ὑποβληθῶσιν ἐν ὑπομνήματι εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν, ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ἐν καιρῷ. Ὡς πρὸς δὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκυκλίου ἐδήλωσεν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν (Σ. Α. πόσαι παρῆλθον ἔκτοτε κ. Στάη;) θὰ λυθῇ αἰρομένης ταύτης ὡς παρανόμου, τὸ παράνομον τῆς ὁποίας καὶ ἐν τῇ Βουλῇ κατέδειξε. (Σ. Α. Μὲ λόγια μάαλιστα!) Μετ' ἴσου ἐνδιαφέροντος ὡμίλησεν ὑπὲρ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς κ. Δροσίνης, ὅστις ἐζήτησεν ἐκτὸς τῶν πορισμάτων τοῦ Συνεδρίου καὶ ἴδια τῆς πείρας τῶν Δημοδιδασκάλων.

Ἐπίσης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς λίαν φιλοφρόνως ἐδέχθη τοὺς προσελθόντας ἐκδηλώσας καὶ αὐτὸς τὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως διαθέσεις του καὶ δηλώσας ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐγκυκλίου, ὅτι τοῦτο ἔχει παραπεμφθῆ εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, τοῦ ὁποίου ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀναμένει τὴν ἀπόφασιν (Σ. Α. Ἀκόμη δὲν ἐξεδόθη κ. Γούναρη; Μῆνες παρῆλθον!!). Ἐξέφρασε δ' ἐν τέλει τὴν γνώμην, ὅτι δέον νὰ λείψῃ ἡ διάκρισις μεταξὺ εὐπόρων καὶ ἀπόρων δήμων καὶ ἕκαστος Δημοδιδάσκαλος νὰ λαμβάνῃ τὸν ἀνήκοντα αὐτῷ μισθόν, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετῇ. Ἔπειτα ἀναγινώσκεται ἐπιστολὴ τοῦ Δημοδιδασκάλου κ. Φλέγκα περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας Δημοδιδασκάλων καὶ σχηματίζεται τὸ καταστατικὸν τῆς «Ἑνώσεως». (οὗτινος ἀντίτυπα ἐστάλησαν τοῖς ἁπανταχοῦ κ. κ. Δημοδιδασκλοις μετὰ τῶν πρώτων φύλλων τῆς «Σάλπιγγος»).

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος προκαλεῖ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ τρίτου μέρους (τοῦ οἰκονομικοῦ) τοῦ δ'. θέματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἔλαβε τὸν λόγον. Ἐπ' αὐτοῦ ὑπέβαλεν ἐγγράφους τινὰς γνώμας ὁ κ. Γ. Γιαννικόπουλος. (δημοσιευθησομένας προσεχῶς).

(Ἕπεται συνέχεια)

Προσεχῶς εἰς τὴν «ΑΛΗΘΕΙΑΝ»: «Μελέτη περὶ σχολικῶν ἰατρῶν» ὑπὸ Βαστλ. Παπαγεωργίου Δημοδιδασκάλου.

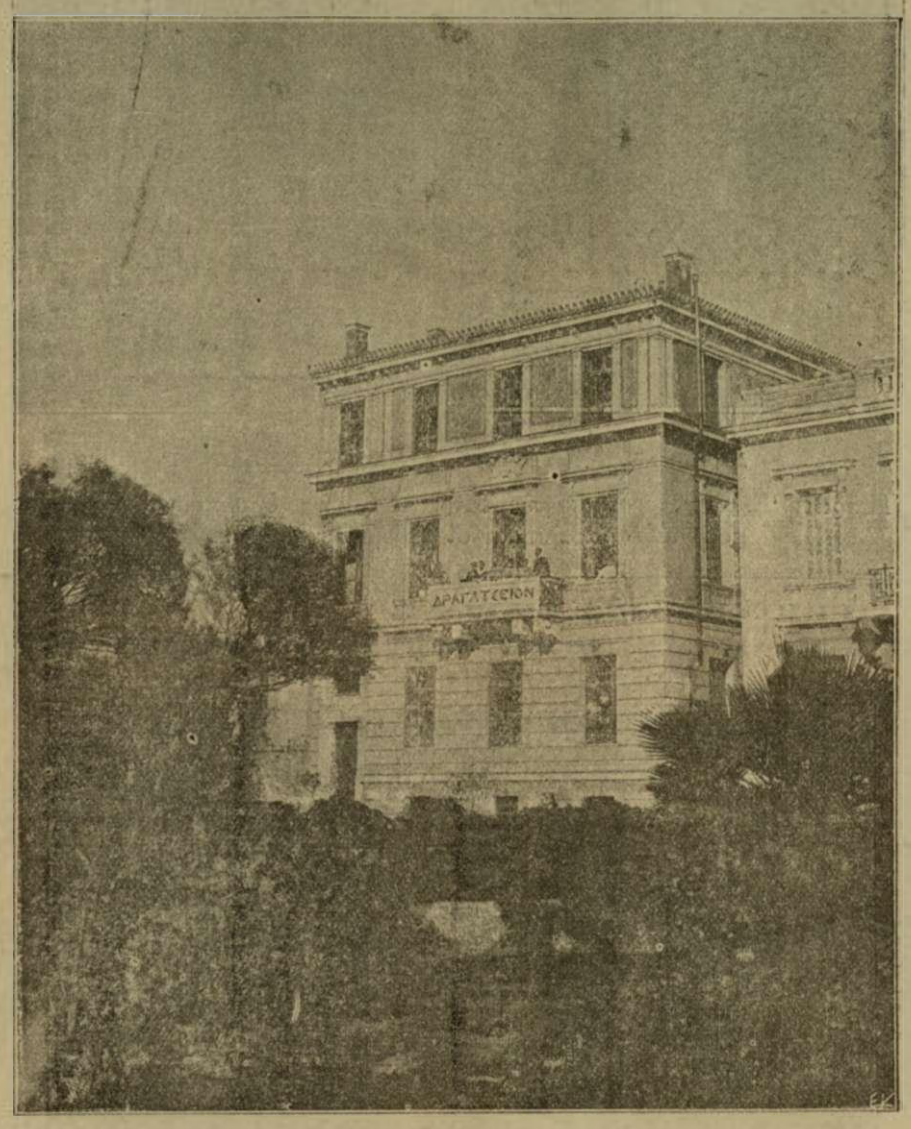

ΠΡΟΣΟΨΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

ΔΡΑΓΑΤΣΕΙΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΥΠΟ ΤΗΝ Υ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΜΑΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΟΙΝΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Κύριε Συντάκτα,

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων ἐπιφυλασσομένη ν' ἀπαντήσῃ διὰ μακρῶν ἐν ὑπομνήματι πρὸς τὴν Σ. Βουλήν, εἰς τὴν ἀναφορὰν τῶν Ἀμπελοκτημόνων Ἀττικῆς, ὑπέβαλε χθὲς τὴν κατωθι αἴτησιν πρὸς τὸν Σ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργόν:

Πρὸς τὸ Σ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐν τῷ ὑποβληθέντι εἰς τὴν Βουλὴν, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Νοεμβρίου, ὑπομνήματι ἀμπελοκτημόνων Ἀττικῆς, περιέχονται καὶ τὰ ἑπόμενα, ἀφορῶντα τὴν Ἑταιρίαν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων:

«Αὕτη (δηλαδὴ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία), ὡς ἐκπροσωποῦσα τὴν Ἑνιαίαν, συμφώνως τῇ συμβάσει, κατασκευάζει οἴνους ἐκ ξηρᾶς σταφίδος (σταφιδίτας) προωρισμένους εἰς τὴν ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν, καθόσον ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κυκλοφορία καὶ πώλησις αὐτῶν ἀπαγορεύεται δυνάμει ῥητῆς διατάξεως τῆς μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου συμβάσεως. Καὶ ἡ μὲν τήρησις τῆς ἀπαγορευτικῆς ταύτης διατάξεως ἀνετέθη, ὡς μὴ ὤφειλεν, εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν διευθυντόντων τὴν Οἰνοποιητικὴν Ἑταιρίαν, ἀφοῦ οὐδεμία ἐποπτεία ἀσκεῖται οὔτε καὶ καταδιωκτικόν τι μέτρον λαμβάνεται ἐναντίον αὐτῶν παρὰ τὴν κατάφωρον καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα πάντων πώλησιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ σταφιδίτου».

Πᾶσα φρᾶσις καὶ πᾶσα λέξις τῆς περιόδου ταύτης, ἀποτελεῖ καὶ ἀνακρίβειαν, ἐμπνεομένην ἀπὸ κατάφωρον κακὴν πίστιν.

Ἐπειδή, κ. Ὑπουργέ, δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἐπιρρίπτεται καθ' ἡμῶν ἡ συκοφαντία, ὅτι παρασκευάζομεν καὶ πωλοῦμεν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ σταφιδίτην οἶνον καὶ ἐπειδὴ θέλοντες ν' ἀποδείξωμεν τὸ ψευδὲς τῆς κατηγορίας ἐπανειλημμένως κατηγγείλαμεν ὀνομαστὶ καὶ ἐφημερίδος καὶ δὴ καὶ πολιτευόμενα πρόσωπα καὶ μεθ' ὅλας μας τὸς προσπαθείας, οὐδεμιᾶς ἐτύχομεν ἀρωγῆς παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας, ἀναγκαζόμεθα θεωροῦντες καθαρὰν ματαιοπονίαν πᾶν νέον διάβημα παρ' αὐτῇ, νὰ προσφύγωμεν πρὸς ὑμᾶς κ. Ὑπουργέ, ὡς ἄμεσον προϊστάμενον, καὶ νὰ ζητήσωμεν, ὅπως διατάξητε, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξελεγχθῶσι τὰ βιβλία ἡμῶν πρὸς εὕρεσιν ἂν καὶ μίαν καὶ μόνην σταγόνα οἱουδήποτε οἴνου πωλοῦμεν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὅπως ἐρευνηθῇ τὸ κατάσημα ἢ τὸ ἄτομον, ὅπερ ἠγόρασέ ποτε παρ' ἡμῶν οἱονδήποτε οἶνον πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

Ἡ ἔρευνα ὑμῶν αὕτη, κ. Ὑπουργέ, θ' ἀποδείξῃ περιτράνως, ὅτι πάντα τὰ μέχρι τοῦδε περὶ ἡμῶν λεχθέντα, ἀποτελοῦσι περίτρανον συκοφαντίαν καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὅπως, ὑμεῖς αὐτός, σχηματίζων πεποίθησιν περὶ τῶν δικαίων ἡμῶν, προασπίσητε ἡμᾶς κατὰ παντὸς συκοφάντου καὶ κακοβούλου, μὴ ἐπιτρέπων τὴν διάσυρσιν τῆς ὑπολήψεως Ἑταιρίας ἀμέσως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἡμῶν διατελούσης.

Εὐπειθέστατοι

Ἐπαμ. Χαρίλαος

Ἐμ. Ρῶς

Διευθυνταὶ τῆς Ἑλλ. Ἑταιρίας Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων

ΝΕΚΡΙΚΗ ΩΔΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΙΤΙΜΟΝ ΔΕΣΠΟΙΝΑΝ

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗΝ Ν. ΠΑΠΠΑΔΑΜ

σύζυγον τοῦ κ. Δημάρχου Ἑρμουπόλεως

(Οἱ ἐμπνευσμένοι οὗτοι στίχοι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν μνήμην τῆς πολυθρηνήτου Μελπομένης Ν. Παπαδάμ, ἀργὰ περιελθόντες εἰς τὸ γραφεῖόν μας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Ἀληθείας» μετὰ τῆς ἄλλης νεκρολογίας τοὺς δημοσιεύομεν σήμερον.)

Ὀλίγα ἄνθη ρίπτετε
κἄποτε στὸν νεκρόν της,
νά 'ναι τὸ χῶμα ἐλαφρὸν
κι' ἀφρὸς τὸ μάρμαρόν της!

(Φ. Ἀδάμ)

Μορφὴ τῆς γῆς ὑπέροχος εἰς ἀρετὴν καὶ κάλλος,
ἀπήστραπτεν ἐν τῇ ζωῇ, ὅσον ἀστὴρ μεγάλος,
ἔχων ἀκτῖνας φωτεινὰς τὰ προτερήματά της
καὶ ἀνταυγείας ζωηρὰς τ'ἁβρὰ αἰσθήματά της.

=

Δέσποινα, ἥτις ἔμπνευσιν εἶχε πρὸς πᾶν ὡραῖον,
τὸν οἶκον καλλιτέχνημα ἀνέδειξεν ἀκμαῖον,
ἐν ᾧ ἐσκήνου ἡ Τιμή,—θεότης σεβασμία,
καὶ διεγέλα ἡ χαρὰ καὶ ἡ φιλανθρωπία.

=

Τὸν προσφιλῆ της σύζυγον λατρεύουσα ὡς θεόν [της.
τὰ τέκνα ὡς ἀγγέλους της εἰς τὸν παράδει- [σόν της,
εἶδεν ἡμέρας εὐτυχεῖς κι' ὀρίζοντας μὲ ἄνθη,
ἄνθη, πρὸς ἃ διάπυρον στοργὴν ἀεὶ ἠσθάνθη.

=

Πλὴν τίς θνητὸς μὲ τὴν χαρὰν ἔζησ' ἡμέραν μίαν;
τίς εἶδε τὸν ὠκεανὸν νὰ ἔχῃ νηνεμίαν;
Τίς κεραυνὸν δὲν ἤκουσε, ὅταν ραγδαίως βρέχῃ;
τίς τὴν βοὴν τοῦ ποταμοῦ, ὅταν ὀργίλως τρέ- [χῃ;

=

Εἶνε τοιαύτη ἡ ζωή! Ἀνατροπὴ καὶ δίνη.
θύελλα, ἥτις ναυαγοὺς εἰς τὰς ἀκτὰς ἀφίνει,
λάμπ' εἰς τὰ βάθη τ' οὐρανοῦ μίαν στιγμὴν ὡς [σέλας,
κ' ἡ καταιγὶς τὴν λάμψιν της καλύπτει μὲ νε- [φέλας!

=

Ὑπὸ θυέλλης ζοφερᾶς κι' αὐτὴ καταληφθεῖσα
κι' ὡς ναυαγὸς ἐπὶ μακρὸν σκληρῶς δοκιμα- [σθεῖσα,
ἀπηυδισμένη ἔκλινεν ἡ εὐγενὴς μορφή της,
ἐνῷ πρὸς τ'ἄστρα ἔφυγεν ἡ ἄσπιλος ψυχή της.

=

Ἤδη τὴν Μέλπω μὴ θρηνῇ κανεὶς πλέον μα- [ταίως,
ὁ Τάφος εἶνε τῆς ζωῆς σταθμὸς ἀστραπιαῖος,
ἐφ' οὗ τὰ ἄλγη τῆς ψυχῆς ὁ κόσμος ἀναγράφει
πλὴν μένουσιν ἀνάλγητοι εἰς τ' ἄλγη μας οἱ τάφοι.

Σῦρος Νοέμβριος 1908.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΔΑΜ

Η ΦΟΒΕΡΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΦΑΓΗΝ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ

Η ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΓΩΝΟΝ

(Ἴδε προηγούμενα τῆς ἱστορίας ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 13ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν.)

Ὁ Τασούλας σώζεται.

Οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες λῃσταὶ ἔκριμον ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.

Ὁ Ἄρειος δὲ Πάγος ἐξέδωκε τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ἀναιρέσεως ἀπόφασιν τὴν 4ην Ἰουνίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπέρριψε μὲν τὴν αἴτησιν τῶν ἐξ ἐκ τῶν καταδικασθέντων λῃστῶν καὶ ἐπεκύρωσε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην αὐτῶν, παρεδέχθη δὲ τὴν ἐπὶ ἀναιρέσει αἴτησιν τοῦ λῃστοῦ Τασούλα καὶ ἐτροποποίησεν εἰς ἰσόβια δεσμὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐτῷ ποινὴν τοῦ θανάτου, παραδεχθεὶς ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων. Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Τασούλα συζήτησις φαίνεται ἐπρόκαλεσε τὴν βραδύτητα περὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ καρατόμησις.

Μὴ γενομένης δὲ αἰτήσεως χάριτος ἐξεδόθη τὸ Διάταγμα τῆς ἐκτελέσεως ὁρίζον ἡμέραν καὶ ὥραν καρατομήσεως τῶν λῃστῶν τὴν Δευτέραν 8 Ἰουνίου 7 π.μ. ὥραν.

Πράγματι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ καταδικασθέντες λῃσταὶ ἐπλήρωσαν μὲ τὰς κεφαλάς των τὸ θηριῶδες αὐτῶν κακούργημα. Ἐκαρατομήθησαν δὲ ἐκ τῶν ἐξ ὑπολειφθέντων λῃστῶν οἱ πέντε μόνον ἡ καρατόμησις τοῦ Περικλέους Αἰώρη ἀναβληθεῖσα ἐγένετο κατόπιν, διότι τότε παρέστη ἀνάγκη ἀναπαραστάσεως αὐτοῦ πρὸς κατηγορουμένους ὡς λῃσταποδόχους πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γενομένων πρὸς τοῦτο ἀνακρίσεων

Ἐκαρατομήθησαν λοιπὸν τὴν πρωΐαν ἐκείνην οἱ ἑξῆς λῃσταί:

Κωσταντῖνος Μοναχός, Ἀλέξιος Τσούνης ἢ Χορμοβίτης, Νάσος Κατσώνης, Σπανὸς ἢ Καλομοίρης καὶ Φώτιος Οἰκονόμου

Ἡ λαιμητόμος ἐστήθη εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως ὀλίγον ἐπέκεινα τῆς ἐξέδρας (τότε) τῆς μουσικῆς, παρὰ τοὺς πρόποδας σχεδὸν ἑνὸς τῶν πρὸς ἀνατολὰς λόφων

Στρατὸς εἰς δύο στίχους περιεκύκλου τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως, πλῆθος δὲ ἄπειρον λαοῦ, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε παρέστη εἰς θανατικὴν ἐκτέλεσιν καὶ κατεκάλυπτε τὸν μέγαν λόφον μέχρι κορυφῆς καὶ πάντα τὸν περὶξ χῶρον. Συνέρρευσαν δὲ ἐκεῖ πολῖται πάσης τάξεως οὐχὶ δὲ ἐξ ὄχλου μόνον, ὡς συνέβαινεν ἄλλοτε καὶ ὑπὲρ τὰς 100 ἅμαξαι ἦσαν πλήρεις θεατῶν, ἐν οἷς διεκρίνοντο οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κόμης Μινέρβας, ὁ γραμματεὺς τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι πρεσβειῶν ἵσταντο ἀριστερὰ ἔμπροσθεν τῆς λαιμητόμου, ἡ ὁποία ἔβλεπε πρὸς ἀνατολάς, ὀλίγα δὲ βήματα μόνον μακρὰν αὐτῆς

Δεξιὰ τῆς λαιμητόμου ἵστατο ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν Πετμεζᾶς μετὰ τῶν ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἄλλαι ἀρχαί, ἐντὸς δὲ τοῦ αὐτοῦ κύκλου, τοῦ ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ διπλοῦ στίχου τῶν στρατιωτῶν ἵσταντο πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι πολῖται.

Οἱ δήμιοι.

Οἱ δύο δήμιοι ἔφθασαν συνοδευόμενοι παρὰ χωροφυλάκων καὶ ἱππέων στὰς 7 παρὰ 10. Ἀμέσως δὲ ἐπιθεώρησαν τὴν λαιμητόμον καὶ ἐδοκίμασαν αὐτὴν ἂν λειτουργῇ καλῶς.

Ὁ εἷς ἐκ τῶν δημίων, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ κύριος δήμιος ἦτο ἰσχνὸς καὶ μικροῦ ἀναστήματος, ἐφόρει δὲ ἁπλᾶ λινὰ ἐνδύματα, καὶ ψάθινον πῖλον, περιτυλιγμένον μὲ λευκὸν πέπλον καὶ κυκνῆν ταινίαν· τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν ἔφερεν καὶ ὁ ἕτερος τῶν δημίων ὁ βοηθὸς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ὅμως ἦτο εὐτραφὴς καὶ μᾶλλον εὐειδής, λευκότερος δὲ καὶ τὴν μέλαιναν αὐτοῦ κόμην καλῶς ἐκτενισμένην ἔχων.

Ἀφοῦ οἱ δήμιοι ἐδοκίμασαν τὴν λαιμητόμον κατῆλθον πάλιν καὶ ἤρχισαν νὰ βηματίζουν ἰδιαιτέρως ἕκαστος περὶ τὴν ἑτέραν πλευρὰν τῆς λαιμητόμου τὸ βῆμά των ἦτο ἀνήσυχον καὶ λίαν τεταραγμένον, ἔστρεφον δὲ γύρω βλέμματα φοβισμένα καὶ οὐδεμίαν πρὸς ἀλλήλους ἀνταλλάσσοντες συνομιλίαν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ δήμιοι ἀνέκαθεν ἐπιβουλεύονται μεταξύ των καὶ μεγίστη ἐνεργεῖται ἐπ' αὐτῶν ἐπιτήρησις ἵνα μὴ ἀλληλοσφαγῶσι.

Οἱ καταδικασθέντες.

Μετὰ πέντε μόλις λεπτὰ ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν δημίων εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἐκτελέσεως ἡ πρώτη ἅμαξα, ἀπὸ τῆς ὁποίας κατεβιβάσθη ὁ λῃστὴς Κωσταντ. Μοναχός, ἔχων δεδεμένας τὰς χεῖρας ἅμα δὲ κατεβιβάσθη τῆς ἁμάξης τοῦ ἐδέθησαν καὶ οἱ πόδες.

Προσελθὼν τότε ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἀνέγνωσε τὴν καταδικαστικὴν εἰς θάνατον ὡς καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεώς των ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ᾧ ὁ στρατὸς παρουσίαζεν ὅπλα

Ἅμα ἐξεπληρώθη ὁ τύπος οὗτος οἱ δήμιοι ἐπλησίασαν τὸν λῃστὴν καὶ τὸν παρέλαβον κρατοῦντες δὲ αὐτὸν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὸν ὡδήγησαν καὶ τὸν ἀνεβίβασαν εἰς τὸ ἐκρίωμα. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ δήμιοι τὸν ἔσυρον πρὸς τὴν λαιμητόμον φαίνεται ὅτι κάπου ἐκτύπησε τὸ πληγωμένο πόδι τοῦ λῃστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπόνεσε πολύ

— Μὴ μωρὲ τὸ ποδί μου! ἀνεφώνησε πρὸς τοὺς δημίους

Καὶ ὅταν κατέβη ἀπὸ τὴν ἅμαξαν καὶ ἐνόσῳ ἤκουε τὴν ἀπόφασιν καὶ ὅταν ἐβάδιζεν πρὸς τὴν λαιμητόμον καὶ ὅταν ἀνέβαινεν τὰς τρεῖς βαθμίδας αὐτῆς, ἵνα σταθῇ πρὸ τῆς σανίδος, ἀπὸ τῆς ὁποίας δένεται ὁ καρατομούμενος ὁ Μοναχος—ἔγραφε τότε ὁ «Αἰὼν» εἶχε τὸ ἦθος ἀναλλοίωτον. τὸ χρῶμα ἀμετάβλητον καὶ τὸ βάδισμα στερεόν.

Ἅμα οἱ δήμιοι τὸν ἐπλησίασαν τοὺς εἶπε μόνον:

— Μὴ μὲ παιδεύσετε!

Ἀφοῦ δὲ ἐδέθη καὶ ἔμελλε νὰ κλίνῃ ἡ σανὶς ὅπως ἡ κεφαλή του τεθῇ ὑπὸ τὸν πέλεκυν, στραφεὶς πρὸς τὸ πλῆθος εἶπε:

— Συγχωρέστερε, συγχωρέστε με, ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρέσῃ!

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῦ λῃστοῦ οὐδεμία ἀπάντησις, ὡς συνήθως ἐγίνετο, ἐδόθη ὑπὸ τοῦ πλήθους τόσον ὁ λαὸς ἦτο ἐξαγριωμένος κατ' αὐτῶν.

Μετὰ δύο δευτερόλεπτα ὁ δοῦπος τοῦ πελέκεως ἀνήγγειλε ὅτι ὁ νόμος ἐξετελέσθη.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Γ. Παρασκευόπουλος τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος διαπυνθανομένῳ τὰ τῶν ἐξωραϊστικῶν σχεδίων τοῦ Δημάρχου κ. Μερκούρη,

* *
*

Σήμερον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἡ φιλοπρόοδος καὶ φιλελευθέρα Συντεχνία τῶν Ὑποδηματοποιῶν, ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ρηγοπούλου, ἄγει τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ἑορτὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

ΦΥΓΕ—ΛΗΣΜΟΝΗΣΕ

Φύγε μοῦ εἶπεν ἡ σκληρά, φύγε μάγε μακρυά μου
Φύγε δὲν νοιώθω πολὺ γιὰ σ' νὰ πάλλῃ ἡ καρδιά μου.]

Λησμόνησε τὰ ἐρωτικὰ τὰ περασμένα χρόνια
Λησμόνησέ με διὰ παντός, λησμόνησέ μ' αἰώνια.
Φύγε, καὶ ἂν τύχῃ κἄποτε γιὰ νὰ μὲ συναντήσῃς
Κάμε πῶς δὲν μὲ γνώρισες καὶ μὴ μὲ ἀτενίσῃς.
Φύγε μοῦ εἶπε· κ' ἔφυγα μὲ πόνο στὴ καρδιά μου
Σὲ μαῦρο μνῆμα ἔθαψα τὰ τόσα ὄνειρά μου.
Ἐνόμισα ὁ δυστυχὴς πῶς θὰ τὴν λησμονήσω,
Κι' ὡρκίσθην πλέον δι' αὐτὴν ἓν δάκρυ νὰ μὴ χύσω]

Πλὴν ἔγεινα ἐπίορκος καὶ τρέμω καὶ φοβοῦμαι,
Γιατὶ στιγμοῦλα δὲν περνᾶ ποὺ νὰ μὴ τὴν ἐνθυμοῦμαι.

Βόλος—Χ.Θ Γεωργακόπουλος

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

(Ἀγγλικὸ χιοῦμορ)

Ὁ ἔξυπνος ἄνδρας!

Ὁ κ. Μπλαΐκινς ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ἐξυπνότερος τῆς γυναικός του, μολονότι τὰ πράγματα τοῦ ἀποδεικνύουν τὸ ἐναντίον, πολὺ συχνά.

Ἰδοὺ καὶ ἓν παράδειγμα·

Μιὰ βραδιὰ τὸ μωρὸ ἔκλαιε. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῆς μητρὸς νὰ τὸ καθησυχάσῃ ἀπέβησαν μάταιαι. Ὁ κ. Μπλαΐκινς ποῦ διάβαζε, εἶχε διακόψει πολλάκις τὴν ἀνάγνωσίν του δίδων μίαν ματιὰ οἴκτου εἰς τὴν γυναῖκα του ποῦ δὲν εἶχε τὴν ἱκανότητα νὰ καθησυχάσῃ ἕνα παιδάκι.

Τέλος ἔχασε τὴ ὑπομονήν του καὶ τῆς εἶπε·

«Μαρία, τὸ ξεύρεις ποῦ δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα, πληρώνοντες τὸ νοίκι μονάχα τῶν δωματίων σας νὰ γεμίζωμε μὲ τὰς φωνάς μας ὁλόκληρο τὸ σπίτι, ἀνησυχοῦντες τοὺς γείτονας;

«Ἀλλὰ τί σοῦ πταίω ἐγώ; τὸ παιδὶ κλαίει·

«Καλὰ ἀλλὰ σὺ δὲν κάνεις ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἡσυχάσῃς. Τὸ παιδὶ θέλει μουσική, ὄχι ὅλο αὐτὸ τὸ μονότονο νανούρισμα. Δῶσε μοῦ το ἐμὲ καὶ θὰ ἰδῇς. Ἐπῆρε εἰς τὴν ἀγκάλη του τό μωρὸ καὶ ἤρχισε ἕνα τραγοῦδι. Τὸ παιδὶ ἔπαυσε τὸ κλάμμα κυττάζον σαστισμένον τὸ μπαμπᾶ του.

«Βλέπεις εἶπε τότε ὁ κ. Μπλαΐκινς, ποῦ τὸ μωρὸ θέλει ἀληθινὴ μουσικὴ καὶ ὄχι μουρμούρισμα; Φυσικὰ, ἐγὼ ἔχω φωνὴ γερή τραγούδισα σὲ σύλλογο!».

Ἀλλὸ μόλις ἄρχισε τὴν δευτέραν στροφὴν καὶ ὁ κώδων τῆς οἰκίας ἠχεῖ.

Δίδει τότε τὸ μωρὸ εἰς τὴν μητέρα του καὶ πηγαίνει νὰ ἰδῇ ποῖος ἦτο.

Μία νέα δεκατεσσάρων δεκαπέντε ἐτῶν ἐπαρουσιάσθη λέγουσα·

«Εἴμεθα οἱ νέοι γείτονες τοῦ ἐπάνω πατώματος. Ἔχουμε μαζύ μας μία κυρία ἄρρωστη, καὶ σᾶς παρακαλεῖ πολὺ ἂν δὲν σᾶς κάνει τίποτε νὰ ἀφίνετε τὸ μικρὸ νὰ κλαίει ὅσο θέλει, ἀντὶ νὰ τοῦ τραγουδᾶτε!

Ἡ κυρία Μπλαΐκινς ἐχαμογέλασε, καὶ ὁ κύριος δὲν εἶπε γρῦ πλέον.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ἕνας. Ὁ Σκύλλος σας ξερίζωσε τὰ καλλίτερα ἄνθη μου χθὲς τὴν νύκτα. Δὲν πρέπει νὰ ξαναγίνῃ πειὰ τέτοιο πρᾶγμα!

Ὁ εὐγενὴς γείτων. Ἀλλοιπὸν δὲν θὰ ξαναφυτεύσετε πλέον τὸν κῆπόν σας κύριε;

— Στὴν κοιλιὰ τὰ μαλλιὰ, ἐπαναλάβατε πολλὲς φορὲς τὴν λέξιν «γαϊδοῦρος» θέλω νὰ ξέρω ποῖον ἐννοεῖτε.

— Δὲν ἔχετε ἰδιαίτερον λόγον νὰ ὑποψιασθῆτε· ὑπάρχουν πολλοὶ ἄλλοι γαϊδάροι στὸν κόσμον.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΠΟΡΟΝ

Πόρος 25 Νοεμβρίου

Ἡ εὐεργετικὴ δρᾶσις τοῦ πάντοτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου εἰλικρινῶς ἐργαζομένου κ. Γ. Κοριζῆ, βουλευτοῦ Τροιζηνίας, εἶνε ἀξία πολλῆς εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ.

Συνεχίζων τὴν, ἣν καὶ ὡς δήμαρχος ἐπανειλημμένως ἐπεδείξατο, πατρικὴν ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας μέριμνάν του καὶ ἔχων βοηθὸν καὶ τὸν ἀείποτε ἐργαζόμενον καὶ οὐδέποτε κουραζόμενον νῦν δήμαρχον κ. Μεντζελόπουλον, ἐπετέλεσε κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη πολλὰ ἔργα, ἅτινα κεῖνται ὡς ἀψευδῆ μαρτύρια τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πόρου εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ

Ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ λαμπροῦ κτιρίου τῆς ἀγορᾶς, ἓν τῶν σπουδαιοτέρων καὶ ἐξωραϊστικωτέρων ἔργων τῆς πόλεως, ἡ ἐνεργουμένη ἐπιστέγασις καὶ διόρθωσις τοῦ πρὸ πολλοῦ ἀστέγου μεγάλου δημοτικοῦ ναοῦ ὁ «Εὐαγγελισμός», ἡ ἀρξαμένη ἀνακαίνισις τοῦ ὑδραγωγείου, ὥστε ἀφθονώτερον νερὸ νὰ ἔχῃ ἡ πόλις καὶ ἡ μελετωμένη μεταφορὰ τῆς δεξαμενῆς εἰς ὑψηλοτέραν θέσιν, ὥστε πάντες οἱ κάτοικοι εὐκολώτερον νὰ ὑδρεύωνται, πάντα ταῦτα μαρτυροῦσιν ὅτι ἀνέπτυξεν ὅλην τὴν δύναμίν του ὁ κ. βουλευτὴς, καὶ ἐξήσκησεν πᾶσαν τὴν ἐπιρροήν του χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ, καὶ ἀποδεικνύουν πόσον ὠφέλιμος δύναται ν' ἀποβῇ εἰς ἀντιπρόσωπος ἀληθῶς τὸν τόπον αὐτοῦ πονῶν.

Ἡμεῖς ἀπὸ δημοσιογράφικοῦ καθήκοντος ὁρμώμενοι ἀναγράφομεν ἁπλῆν τὴν ἀλήθειαν· προσεχῶς δὲ θέλομεν δημοσιεύσει καὶ εἰκόνας διαφόρων τοποθεσιῶν τοῦ Πόρου, τῆς λαμπρᾶς νησίδος τοῦ Σαρωνικοῦ, χάριν τῶν συμφερόντων τῶν Πορίωτῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ «Ἀλήθεια», — ἂν ὄντως ἀγαπῶσι τὴν ἀλήθειαν — προσδοκᾷ θερμὴν τὴν ὑποστήριξίν των.

ΛΟΥΒΡ

Ἱδρυθὲν παρὰ Ν. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ἐν ἔτει 1881.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Β. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ
Τὰ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ
Καὶ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπὸ σήμερον ἑκάστην ἑβδομάδα καὶ νέα παραλαβή

Μέχρι τέλους Δεκεμβρίου

Τὸ μόνον πατριωτικὸν
Τὸ μόνον εἰλικρινὲς
Τὸ μόνον Ἑλληνικὸν

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

31 Δεκεμβρίου **1908**

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ διαγωνισμοῦ, καθ' ὃν εἰς 9 τετράγωνα πινάκια ἔπρεπε νὰ τοποθετηθοῦν ἀνὰ εἷς ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ 1 ἕως τοῦ 9 οὕτως ὥστε ἡ ἄθροισις τῶν ὁριζοντίως, κατακορύφως καὶ λοξῶς νὰ δίδῃ τὸν ἀριθμὸν 15, ἔστειλαν οἱ ἑξῆς :

Ἰω. Ἀρβανιτόπουλος, φωτογράφος ***Πάτραι.***

Εὐαίσθητος ***Σπάρτη.***

Χριστόφορος Ι. Θεοδοσίου ***Ἀμαλιάπολις Φθιώτιδος.***

Εὐστάθ. Γ. Ματθαῖος ***Βόλος.***

Ἑλένη Ἰω. Σπυλιοπούλου ***Ζευγολατεῖον Αἰγίου,***

Σταῦρος Σταυριάδης ***Μοναστήριον.***

Εὐάγγελος Μορφόπουλος μαθ. Ἑλλ. Σχ. ***Κριοκοῦκι*** Ἐρυθρῶν.

Εὐστάθιος Γ. Φτάκας ***Τρίκκερι.***

Εὐστάθ. Παρούσης *Rue de la Poste Le Caire.*

Εὐάγ. Καραμποΐκης, δημοδιδάσκαλος ***Καρυᾶς*** Λευκάδος

Νικόλ. Γ. Ἀντωνόπουλος ***Βασιλίτσιον*** Κορώνης.

Σπῦρος Μπαλάφας ***Λιναργιὰ*** Σκύρον.

Δ. Σπηλιόπουλος ***Δουμενὰ*** Κερπινῆς.

Θεοδ. Γ. Πατσιάλης τελειοφ. Σχολαρχ. ***Λάρισσα.***

Ζήσης Χ. Βασιώτης ἔμπορος ***Ξηροχῶρι.***

Νικολ. Γ. Ἀργαλιᾶς ***Κέρκυρα.***

Ἀθαν. Βουτσαλῆς ὑπενωματάρ. ἀστ. Ἀττ. ***Ἀθῆναι,***

Κωνστ. Γ. Παναγιωτόπουλος τελειοφ. Γυμν. ***Ναύπλιον.***

Κικὴ Ἀναγνωστοπούλου, μαθήτρ. Ἀρσακείου ***Ἀθῆναι.***

Γεωργ. Καλλιάρας ὑπάλληλος *Palace Hotel* ***Ἀθῆναι.***

Δημ. Θ. Παναγιωτόπουλος μαθητὴς ***Ν. Φάληρον.***

Νίνα Ν. Τσαμαδοῦ ***Πειραιεύς.***

Χρυσοῦλα Γ. Τούμπα Ταρέλλα ἀρ. 6 ***Ἀθῆναι.***

Ἀνδρέας Σ. Ἀπέργης ***Πάτραι.***

Δ. Γ. Τζώγκας Σιδηρωτὴς (Σολ.—Θεμιστ.) ***Ἀθῆναι.***

Ἠλίας Γ. Τζημόπουλος ***Πάτραι.***

Γεωργ. Δρᾶκου Παπαδημητρίου Αἰόλου 172 ***Ἀθῆναι.***

Μαξ. Σπυλιόπουλος ἱεροδιάκονος ***Ἀθῆναι.***

Ἀλέξ. Χ. Ἠλιόπουλος Ζαλόγγου 3 ***Ἀθῆναι.***

Κωνστ. Ζαφειρόπουλος ***Πάτραι.***

Σ. Σακελλαρίου ***Πάτραι.***

Κωνστ. Δημητρόπουλος ***Ἄργος.***

Παῦλος Λογοθέτης ***Ἀθῆναι.***

Ἰω. Θ. Παππαγιανόπουλος ***Αἴγιον.***

Ἑλενίτσα Θ. Κουτσοδημήτρη, Συνδρομήτρια της «Ἀληθείας» ***Μεσσολόγγιον.***

Γεώργιος Α. Ἀλεξόπουλος ***Μεσσήνη*** (Νησίον).

Χαρίλαος Γ. Ζαχαρόπουλος Φοιτ. Νομ. ***Ἀμαλιάς.***

Λάμπρος Θ. Λαμπρόπουλος ***Ἀθῆναι.***

Ἀνδρέας Σ. Παπανικολόπουλος ***Ἀμαλιάς***

Κων. Τζουμάρας ***Ἀθῆναι.***

Λουκᾶς Κούπας (;) Καΐρη 1 ***Ἀθῆναι.***

Γεώργ. Ν. Κηπουργὸς ***Καλάβρυτα.***

Ἀντώνιος Σχίζας (ἄνευ τόπου)

Στ. Λούντζης (Φυλακαὶ Μυλωνοπούλου) ***Πύργος.***

Κωνστ. Γαρδικιώτης δεκανεὺς 1 πεζ. Συντάγματος ***Ἀθῆναι.***

Εὐσέβιος Κηπουργὸς ἱεροδιάκονος ***Ἀθῆναι.***

Ἰδιότροπος τηλ. ὑπάλληλος ***Στυλίς.***

Ἀστὴρ ***Δερβένιον.***

Βασιλ. Μ. Νικολαΐδης τυπογρ. Καταστ. ὁ «Τύπος» ***Σμύρνη.***

Εὐθύμιος Μακεδὼν (ἐκ Βόλου) *Benha Egypte.*

Θεμελῆς Ι. Θεμελῆ (τράπεζα Ἀνατολῆς) ***Θεσσαλονίκη.***

Δ. Π. Τζανάκας, τυπογράφος ***Ναύπλιον.***

Θεοδόσιος Λ. Ζάννης ***Γαργιαλιάνοι.***

Ἀριστογείτων Σακελλίων δημοδιδάσ. ***Γαρδίκιον*** (Κρ. Λαρίσσης Φθιώτιδος).

Θ. Χ. Κουλουριάνος ***Κορώνη.***

Ἰω. Γ. Νικολάου, παντοπώλης ***Μέγαρα.***

Ἀγγελικὴ Σ. Παπασωτηρίου ***Νεμέα.***

Ὀδυσσεὺς Ὀδυσσεὺς ***Ἀμαλιάς.***

Σοφία Ἐξάρχου, μοδίστα, ***Ἀγρίνιον.***

Ἐρασμία Ναούλη, μοδίστα, ***Ἀγρίνιον.***

Γ. Η. Ἀγγελόπουλος ***Πύργος.***

Β. Σ. Κυριακόπουλος ***Ἀμαλιάς.***

Θεόδωρος Α. Σινάνης ***Γαργαλιάνοι.***

Ἀλέξ. Ν. Οἰκονομόπουλος ***Βραχνέϊκα*** (Πατρῶν).

Κ. Τζιντζάκης, παντοπώλης, Σμύρνη ***Οὐργανλή.***

Σ. Γ. Τσελᾶς ***Καζακλὰρ*** (Τυρνάβου)

Μόρς ***Λεχαινά.***

Ἀριστ. Θ. Γρηγορίου μαθ. Γυμν. ***Δομοκός.***

Παν. Χρισσαΐτης ***Λάππα*** (Πατρῶν).

Δημ. Καρμπαλιώτης, μαθητ. ***Καλάμαι.***

Ἰωαν. Ψύλλας, πρώην Ἐπιστ. Παναθην. Σταδίου ***Καζακλάρ.***

Μιχαὴλ Π. Παναγιωτόπουλος Ἀργυραμοιβὸς ***Σμύρνη.***

Ἀναγνώστης τῆς «Ἀληθείας» ***Ἀθῆναι.***

Ἀποστ. Ἀλεξίου ***Σμύρνη.***

Μιχαὴλ Χ. Μάρκου (Ζαχαροπλ. Ἀϊ-Λάϊφ) ***Σμύρνη.***

Ἀγγελικὴ Π. Σκλια ***Ἀθῆναι.***

Γρηγ. Ν. Τζαμαλούκας ***Ζαχάρω.***

Κωνστ. Δ. Ματάλας μαθ. γυμν. ***Σπάρτη.***

Γεωρ. Παπᾶς ***Δόμβραινα.***

Παναγ. Π. Λαπατσάνης μαθ. γυμν. ***Δραχμάνι.***

Ἀγγ. Σκουλαρίκης ***Κριεκοῦκι*** (Ἠλείας).

Διαμ. Θ. Γκουλιούρης ***Ἀλεξάνδρεια.***

Νικόλ. Β. Φωτεινόπουλος, δημοδιδάσ. ***Κριεκοῦκι*** (Ἠλείας).

Δημοσθ. Κουμάσος, νεωκόρος Ἁγ. Σπυρίδωνος ***Πειραιεύς.***

Ν. Α. Νίκας ***Ἀλιβέριον.***

Ἀλεξ. Γ. Χριστοφίδης γραφεὺς Σίγγερ ***Ἀθῆναι.***

Δημ. Π. Ζαφειρόπουλος, καφεπώλης ***Παροικία*** (Πάρου).

Γεώργιος Β. Βαλσαμίδης ***Ἀλέξάνδρεια***

Ἰω, Β. Πετρόπουλος ***Ἀλεξάνδρεια.***

Ἰω. Π. Γάβαρης ***Ἀθῆναι.***

Τὰ προκηρυχθέντα βραβεῖα διὰ κληρώσεως ἔλαχον εἰς τοὺς ἑξῆς:

1ον Ἐτησία συνδρομὴ «Ἀληθείας» Ἀθαν. Βουτσαλᾶς ὑπενοματ. ἀστυν. Διευθ. ***Ἀττικῆς***

2ον Δραχμ. 3 Στ. Λούντζης (φυλακαὶ) ***Πύργος***

3ον Δραχμ. 1.50 Κικὴ Ἀναγνωστοπούλου ***Ἀθῆναι.***

4ον Θεμελῆς Ἰ. Θεμελῆ (τράπεζα Ἀνατολῆς) ***Θεσσαλονίκη.***

Εἰς τὸ προσεχές: Πρωτοτυπότατος διαγωνισμὸς καὶ αἱ λύσεις τῶν ἄλλων διαγωνισμῶν.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΛΛΗΝ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς **ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ** δι' **ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.**

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Αἴμνην Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον καὶ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάλιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.

ΠΕΜΠΤΗΝ ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα. Αἴμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ὥραν 7 μ. μ. διὰ Σύρον, Ἰκαρίαν, Ἀρλόβασι, Βαθύ, Νέαν Ἔφεσον, Δεραν, Κάλυμνον, Κῶ, Σύμην, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον καὶ Κάσον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ. Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλεφωνον 253.—Ἐν Πειραιεῖ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Τύποις Δ. Γ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ καὶ Δ. ΔΕΛΗ

8—Ὁδὸς Πραξιτέλους—8

ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

ΕΤΟΙΜΑ

ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ 198 ΑΘΗΝΑΙ

Σ. Α. ΡΟΚΚΟΥ ΕΙΔΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Θεραπεύονται :

ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΑ καὶ ΔΥΣΜΟΡΦΙΑΙ
ΡΥΤΙΔΕΣ, ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ
ΠΑΧΥΣ ΡΙΑ, ΙΣΧΝΟΤΗΣ
ΑΙ ΤΡΙΧΕΣ προσώπου, χειρῶν κλπ.
ΑΙ ΛΕΥΚΑΙ ΤΡΙΧΕΣ τῆς κεφαλῆς
ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΣ, ΠΙΤΥΡΙΑΣΙΣ
ΠΑΝΑΔΕΣ, ΤΡΙΧΟΦΑΓΟΣ

Συμβουλαὶ διὰ τὴν ΚΑΛΛΟΝΗΝ τοῦ προσώπου, κόμης καὶ σώματος.

Ὁδὸς Πανεπιστημίου 25. Καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. καὶ 4—5 μ. μ.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

«ΝΕΟΣ» & «ΝΕΑ»

ΥΓΙΕΙΝΟΙ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΚΑΙ ΖΩΝΑΙ

Τοῦ ἰατροῦ ΓΚΛΕΝΑΡ

Οἱ μοναδικοὶ εἰς τὸ εἶδός των κορσέδες διὰ τὴν συμμετρικότητα τοῦ σώματος καὶ κυρίως τὴν ὑγιεινὴν διατήρησιν τῆς κομψότητος τῶν γραμμῶν. Ὁ δόκτωρ Γκλενὰρ ἔλυσε τὸ μέγα πρόβλημα τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς κομψότητος μὲ τὴν ὑγιεινήν.

Οἱ κορσέδες καὶ αἱ ζῶναί του, τέλειαι εἰς τὸ νὰ δίδουν τὴν χάριν εἰς τὴν ὀσφὺν καὶ τὸ στῆθος, οὐ μόνον δὲν βλάπτουν, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ σώματος, ἀλλὰ συνελοῦν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῶν ὀργάνων τοῦ στομάχου καὶ κοιλίας.

Διὰ κάθε ἐποχὴν οἱ κορσέδες καὶ αἱ ζῶναι τοῦ Γκλενὰρ εἶνε ἀληθινὸν εὕρημα διὰ τὰς κυρίας.

Ἀποκλειστικὴ πώλησις εἰς κάθε σχῆμα καὶ μέγεθος εἰς τὰ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ :

ΔΗΜ. ΚΑΙ Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Φιλελλήνων 4 Σύνταγμα 108

Ο ΥΦΗΓΗΤΗΣ

τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΧΑΡΑΜΗΣ

Μέλος τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογικῆς Ἑταιρίας. Ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων σπουδάσας.

Θεραπεύει

τοὺς πάσχοντας ἐκ νοσημάτων

ΟΦΘΑΛΜΙΚΩΝ

ἐν τῇ τελείᾳ Ὀφθαλμολογικῇ του Κλινικῇ, ἐφαρμόζων τὰς τελειοτέρας τῶν θεραπειῶν

Τραχώματα, Καταρράκτην, Τριχιάσεις, Δακρυορροίας, τὸν Στραβισμὸν (ἀλλοιθωρίαν) ἢ Ἐκλογὴ ὑέλων διὰ μύωπας, πρεσβύωπας καὶ κοπιώδη ὅρασιν, τὰ λευκώματα, γλαυκώματα κλπ.

20—Ὁδὸς Πειραιῶς—20

Metropole Hotel

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η "ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ,,

EN PITTSBURG Pa.

(τῆς Ἀμερικῆς)

ΑΔΕΑΦΩΝ ΤΣΑΚΑΛΗ

114 4th. ave.

Διακρίνεται διὰ τὴν πλουσίαν καὶ καινουργῆ ἐπίπλωσίν του. Δωμάτια εὐήλια καὶ εὐάερα. Καθαριότης ἄψογος. Ὑπηρεσία πρόθυμος.

Συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν θερμότατα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΣΠΟΠΟΥΛΟΣ

Καπνέμπορος (Χανιεῖα)

Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα καὶ εἴδη τῶν καπνῶν